

ANDRÉ DE BOER
TANJA ROZEMA

HENKINEN HELLUNTAI

Rozenkruis Pers

HENKINEN HELLUNTAI

Rozenkruis Pers, Haarlem, Alankomaat, 2026
www.rozenkruispers.com

HENKINEN HELLUNTAI

Sisäisen Ihmisen ylösnousemusta ja kirkastusta
käsittelevä opas pohdiskeluun ja inspiroitumiseen

ANDRÉ DE BOER
TANJA ROZEMA

Suomennettu englannista, alkuperäinen otsikko
Spiritual Easter and Pentecost,
2018

Viivakoodi 111111932841
Rozenkruis Pers, Haarlem, Alankomaat
www.rozenkruispers.com

SISÄLLYS

Esipuhe	5
Helluntaita edeltävä sunnuntai	
HENGEN, SIELUN JA RUUMIIN YHDEKSI TULEMINEN.....	7
Helluntaita edeltävä maanantai	
RAKKAUS KAIKKEA JA KAIKKIA KOHTAAN	15
Helluntaita edeltävä tiistai	
OSALLISEKSI IÄISYYDESTÄ.....	24
Helluntaita edeltävä keskiviikko	
TRANSFIGUROITUMISEN SEURAAMINEN	35
Helluntaita edeltävä torstai	
VALON SEURAAMINEN JA MUUTTUMINEN MAAILMAN VALOKSI	45
Helluntaita edeltävä perjantai	
AUTONOMINEN ITSEVIHKIMYS	55
Helluntaita edeltävä lauantai	
KOHOAMINEN TOISEEN VALTAKUNTAAN	65
Sunnuntai, helluntaipäivä	
TÄYTTYMINEN PYHÄSTÄ HENGESTÄ	77
 Kultaisen Ruusuristin kirjallisuutta suomeksi	

Esipuhe

Yleisön toiveesta henkistä joulua, pääsiäistä ja helluntaita koskevista esitelmäsarjoista on muokattu kirjasarja, jossa esitetään selkeä gnostinen näkemys siitä, kuinka voimme entisöidä itsemme todellisiksi Ihmisiksi. Teemaa lähestytään elävän henkisen tradition ja Jeesuksen elämästä kertovien tarinoiden pohjalta.

Joulu, pääsiäinen ja helluntai eivät ole pelkästään juhlia, joita vietetään runsaat 2000 vuotta sitten tapahtuneiden asioiden muistoksi vaan ne edustavat henkisen tien kolmea virstanpylvästä. Tämä tie voidaan kulkea mihin vuodenaikaan hyvänsä. Tien henkiset etapit ovat valosyntymä ihmissydamessä (joulu), sisäisen ihmisen ylösnousemus (pääsiäinen) ja Henkiyhteyden palauttaminen (helluntai).

Tämä opas koostuu kertomuksista ja pohdiskeluosioista, joihin voimme palata herkistyäksemme vastaanottamaan henkistä Valoa, joka uudistaa henkemme, sielumme ja ruumiimme. Valo liittää nämä kolme toisiinsa, minkä tuloksena niin ihmisyksilöt kuin koko ihmiskuntakin voivat jälleen päästä osallisiksi autuaallisesta jumalallisesta elämästä.

Henkisen helluntain kirjoittajat pohjaavat Pohdittavaksi-osiot Jasper Gideon Ouseleyn *Kahdentoista pyhän evankeliumiin*, jonka julkaistiin ensimmäisen kerran englanniksi vuonna 1901. Valinta osui tähän kirjaan, koska lähes jokainen sen sivuista todistaa valtavasta sisäisestä ymmärtämyksestä ja Vuorisaarnan elämänasenteesta, jonka jokaisen sisäisen Ihmisen elämään – uuteen Sielunelämään – pyrkijän tulee omaksua.

Ouseley ei pitänyt Kahdentoista pyhän evankeliumia omana aikaansaannokseensa vaan välitti eteenpäin sitä, mitä hän oli saanut vastaanottaa ”yöllisissä unissa ja näyissä”. Olemassa on myös englanninkielinen painos, jossa Ouseleya ei ole mainittu evankeliumin kirjoittajaksi; hän oli pelkkä tulkki.

Eräs merkittävistä Kahdentoista pyhän evankeliumin lähtökohdista on näkemys, jonka mukaan Jumala sisältyy aivan kaikkeen, siis koko ilmennykseen, ja on niissä läsnä. Tämä sisäinen tieto käy ilmi mm. rakkaudesta luotuja kohtaan, naisen ja miehen tasa-arvoisuudesta ja jokaisen oikeudesta omaan totuuteensa.

Kahdentoista pyhän evankeliumin sitaateissa noudatetaan pääosin vuoden 1901 englanninnosta, poikkeuksena muutama nykyaikaistettu kohta, jossa vanhanai-kainen kieli voisi hankaloittaa ymmärtämistä.

Rozenkruis Pers

Doride Zelle

Helluntaita edeltävä sunnuntai

HENGEN, SIELUN JA RUUMIIN

YHDEKSI TULEMINEN

Pohdittavaksi

Helluntaita edeltävä sunnuntai

HENGEN, SIELUN JA RUUMIIN YHDEKSI TULEMINEN

Kristityt viettävät joulua, pääsiäistä ja helluntaita Uuden Testamentin tapahtumien muistojuhlina. Tapahtumia ei kuitenkaan tule pitää pelkästään historiallisina, sillä ne edustavat gnostisen kristillisen polun tavoitteita, jotka ihmisen on mahdollista omakohtaisesti kokea ja saavuttaa päivittäisessä elämässään. Nämä kolme juhlaa ovat sisäisen polkumme kolme keskeistä vaihetta: muotoutuminen, uudistuminen ja transfiguroituminen eli kirkastus; toukka, kotilo ja perhonen.

Sarjan ensimmäisessä osassa *Henkinen joulu* käsitellään joulun esoteerista merkitystä, valosyntymää ihmisen sisällä, uuden sisäisen olennon syntymää.

Toinen osa, *Henkinen pääsiäinen*, esittelee sisäisen olennon elvyttämisen ja ylösnousemuksen.

Kolmas osa, *Henkinen helluntai*, kuvailee pyhän ja parantavan hengen vapauttavan voiman todellisuutta.

Pyhä Henki on seitsenkertainen ei-mainen voima, jonka avulla voimme toteuttaa todeksi Ihmiseksi muuttumisen korkean kutsumuksen. *Henkinen helluntai* pyrkii syventämään kahden aiemman osan pohjalta saavutettua ymmärtämystä. Jokainen osa on kuitenkin itsenäinen, joten niitä kaikkia ei ole pakko lukea, ja lukemisjärjestys on vapaa. Kuten osan *Henkinen pääsiäinen* myös osan *Henkinen helluntai* Pohdittavaksi-osio pohjautuu Gideon Jasper Ouseleyn *Kahdentoista pyhän evankeliumiin*. Kyseinen evankeliumi on laajempi kuin Raamatun evankeliumit, ja se kohdistaa sanansa varsinkin sisäiselle olemuksellemme, sisäiselle Toiselle. Tällä tavalla ulkoiselle olemukselle eli meille ihmisille, joiden aistit ja kyvyt on kahlittu aineen maailmaan, tarjotaan sisäinen silmäys toiseen todellisuuteen.

Kahdentoista pyhän evankeliumin luvussa 91 Jeesus sanoo opetuslapsilleen:

Taivaan valtakunta on sisällänne.

Tulee kuitenkin aika, jolloin sisällä oleva

tulee ilmi ulkopuolella maailman hyväksi. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 91: 3)

Tunnetut kristilliset kirkkokunnat ovat erottaneet evankeliumikertomukset ihmisten sisäisestä elämästä. Ainutlaatuiset ja mystiset tarinat on sijoitettu luoksepääsemättömään menneisyyteen, minkä seurauksena vapaudesta tehtiin lupaus maisen elämän jälkeisestä elämästä, josta tulee totta vain tiettyjen edellytysten täytyessä. Sen seurauksena tähtäämme nykyisillä teoillamme vapautumiseen tulevaisuudessa.

Sitä vastoin sisäinen kristillisyys tähtää vapautumiseen nykyhetkessä. Sukupolvien vuosisataiset kristilliset traditiot ovat kylväneet sisäisen totuuden siemeniä sisällemme. Kaikki evankeliumikertomukset ja niiden henkilöt ovat todiste universaalista totuudesta, joka on syöpynyt luonnon muistiin Akaasiin aikakirjoihin. Pyhän Kielen jokainen osanen on valonsiemen, joka on kylvetty jokaiseen ihmiseen, jotta hän kuuntelisi ja lukisi sitä. Valonsiemenet ovat veressämme valmiina paljastamaan totuuden heti, kun suuntaudumme sisäisesti etsimään vapautumista aineen maailman vankeudesta. Sisäinen kristillisyys on ollut aina olemassa valovirtana, joka on lakkaamatta yhteydessä ikuiseen kristillisyyteen. Joinakin aikoina sen voima on noussut etualalle ja näkyväksi joissakin kansoissa ja ihmisryhmissä, mutta sitäkin useammin sisäinen valovirta on virrannut historian halki näkymättömänä, taka-alalla. Se on kuitenkin alati ilmennyt ihmissyömissä, päissä ja käsissä.

Esimerkkejä tästä ovat olleet Irlannin kristityt, manikealaiset, bogomiilit, kataarit ja ruusuristiläiset. Kokemusten kypsyttämät etsijät löytävät lopulta aina sisäisen kristillisyyden virran. Sitä vastoin ulkoinen kristillisyys liittää tietämättömyydessään ihmisen alitajunnan sisäiseen virtaan. Uskonto tarkoittaa uudelleen liittymistä (re – uudelleen, ligare – liittää): horisontaalisen (maisena) liittämistä vertikaaliseen (taivaalliseen). Varhaisina aikoina kristillisyys oli luonteeltaan mysteerikoulu. Mysteerikoulun oppilaille annetaan opastusta sisäisessä kasvussa ja itsetuntemuksessa, minkä tuella he lopulta saavuttavat täysin uudistuneen elämän. Vihkimyspolun kulkijat käyvät läpi perinpohjaisen muutoksen. Tietoisuuden näkökohdat ja tasot, jotka olivat pitkään olleet nukuksissa ihmisen mikrokosmoksessa, heräävät ja alkavat vähitellen kehittyä.

Nykyihminen eroaa huomattavasti 2000 vuotta sitten eläneestä ihmisestä. Ihmiskunta on pitkien aikojen kuluessa kerännyt valtavasti kokemuksia, myös

kristillisyydestä. Kokemukset ovat tallentuneet kollektiiviseen alitajuntaan, ja siten ne ovat osa ihmiskunnan yleistä kokemusvarastoa. Monet ovat kokeneet sisäistä kasvua ja oppineet itsetuntemusta kosmisissa mysteerikouluissa sekä yhteisen kokemusvaraston että oman yksilöllisen karmansa ja elämäkokemuksensa pohjalta. Siksi he etsivät totuutta ja todellista Elämää ja yrittävät hartaasti ymmärtää tunnettujen raamatunkertomusten sisäisen merkityksen. He haluavat ryhtyä itsetoteutukseen oivalluksen ja kaipauksen kannustamina ja pohdiskella sisäistä jumalallisuutta.

Jeesus sanoo apokryfisessä *Tuomaan evankeliumissa*:

Jeesus sanoi: ”Te iloitsette, kun näette kaltaisenne. Mutta kuinka hyvin kestätte sen ilon, kun näette kuvanne, jotka syntyivät ennen teitä ja jotka eivät kuole eivätkä ole näkyviä?”

(*Tuomaan evankeliumi*, logion 84)

Kristillisyydelle ominaiset siemenet, jotka kylvettiin menneisyydessä, voivat nyt itää miljoonissa ihmisissä. Niistä voi kasvaa hengen hedelmiä tuottavia puita. Kirjeessään galatalaisille Paavali nimeää hedelmät: rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. (Gal. 5:22–23)

Kahdentoista pyhän evankeliumin luvussa 95 Jeesus profetoi:

Mutta tulee aika, jolloin [...] oikeamielisyyden viholliset hallitsevat minun Nimissäni [...] He esittävät ihmisten mielipiteitä minun opetuksinani ja opettava minun Nimissäni sellaista, mitä en ole opettanut ja hämärtävät perinteillään paljon siitä, mitä olen opettanut.

Olkaa iloisella mielellä, sillä tulee aika, jolloin totuus, jonka he [= Jeesuksen nimen väärinkäyttäjät] ovat kätkeneet, tulee ilmi, valo loistaa, pimeys katoaa ja todellinen valtakunta perustetaan maailmaan, mutta se ei ole maailmallinen. Oikeamielisyyden ja rakkauden Sana lähtee sen Keskuksesta, Siioninvuoren pyhästä kaupungista. Egyptinmaan vuori tulee tunnetuksi Herran todistuksen alttarina.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 95: 3–4)

Egypti ei tässä tarkoita Pohjois-Afrikassa Niilin varrella sijaitsevaa maata vaan aineen maailmaa nousun, kukoistuksen ja häviämisen kiertoineen. Tässä maassa me elämme persoonallisuuksina, ja täällä sielu on maanpakolaisena. Aikamme kristityn tehtävänä on ohjata sielu, sisäinen Jeesus, orjuudesta luvatus maan vapauteen. Siioninvuoren pyhä kaupunki on Jerusalemi. Jerusalemi ei maantieteellisesti

sijaitse Egyptissä vaan Israelissa, entisessä Palestiinassa, jota pidetään Exoduksen Luvattuna Maana. Mysteerien kieli käyttää tällaisia viittauksia, sillä Siioninvuoren pyhä kaupunki tarkoittaa samaa kuin Ilmestyskirjan Uusi Jerusalem, uusi elämänkenttä. Tämä sielujen valtakunta on parantava energiakenttä, jonka värähtelytaajuus on huomattavasti maisen elämänkenttämme taajuutta korkeampi, emmekä voi havaita sitä sen paremmin tavallisin aisteinemme kuin pitkälle kehitetyillä laitteillakaan. Se on kuitenkin saavutettavissa kulkemalla sisäistä polkua, kuninkaantietä.

1600-luvun ruusuristiläiset puhuivat Pyhän Hengen kodista. Ensimmäisessä manifestissaan Fama Fraternitatis R.C. anno 1614 he julistivat: *”Meidän rakennuksemme säilyy ikuisesti loukkaamattomana, tuhoutumattomana, näkymättömänä ja täysin salattuna pahalta maailmalta.”*

Käydessämme nukkumaan sielun ollessa oikein suuntautunut, sielu voi nousta *Siioninvuoren pyhään kaupunkiin*. Sielu vahvistuu tuon elämänkentän sereeniudessa ja hankkii tietoa opastaakseen ulkoista olemustaan tämän henkisellä polulla päiväelämässä. Ruumiin uni on sielulle valveillaoloa.

Seuraavien kahdeksan päivän aikana suosittelimme keskittymään evankeliumikertomuksiin iltaisin ja Pohdittavaksi-osioihin aamuisin. Tällä tavalla sielu, sisäinen Jeesus, voi muodostaa sillan hengen maailman ja ruumiin maailman välille. Juuri tästä syystä Jeesus sanoi:

Taivaan valtakunta on sisällänne.

Tulee kuitenkin aika, jolloin sisällä oleva tulee ilmi ulkopuolella maailman hyväksi.

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 91: 3)

*Totisesti nämä ovat kanssaluotujanne Jumalan suuressa perheessä.
Kyllä, ne ovat veljiänne ja sisarianne,
joilla on sama elämänhenki Iankaikkisessa.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 34:9

Kertomus

Helluntaita edeltävä sunnuntai-ilta

JEESUS RAKASTAA KAIKKIA LUOTUJA

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 34

Kun Jeesus sai tietää fariseusten arvostelleen ja valittaneen siitä, että hän oli tehnyt ja kastanut enemmän opetuslapsia kuin Johannes, hän lähti Juudeasta ja matkusti Galileaan. Jeesus tuli erään puun luo ja jäi sen alle useaksi päiväksi. Maria Magdalena ja muita naisia tuli sinne ja avusti häntä omilla varoillaan, ja hän opetti luokseen tulevia joka päivä. Linnut kerääntyivät hänen ympärilleen ja tervehtivät häntä laulullaan, ja muut elävät olennot tulivat hänen jalkojensa juureen, ja hän ruokki niitä, ja ne söivät hänen kädestään.

Lähtiessään hän siunasi naiset, jotka olivat todistaneet hänen rakkauttaan. Kääntyen viikunapuuhun päin hän siunasi myös sen sanoen: ”Annoit minulle suojaa ja varjostit minua polttavalta kuumuudelta, ja myös ravitsit minua. Ole siunattu, kasva ja kanna hedelmää ja anna kaikkien luoksesi tulevien löytää lepo, varjo ja ravinto, ja salli ilman lintujen iloita oksillasi.”

Ja katso, puu kasvoi ja kukoisti tavattomasti, ja sen oksat juurtuivat alaspäin ja versoivat ylöspäin, ja se levisi mahtavasti, niin ettei yksikään toinen puu ollut sen vertainen kooltaan, kauneudeltaan ja hedelmiensä runsaudelta ja hyvyydeltä.

Kun Jeesus saapui erääseen kylään, hän näki kissanpojan, josta kukaan ei huolehtinut ja joka mourusi nälissään, ja hän nosti sen ylös ja laittoi sen vaatteensa sisään, ja se lepäsi hänen rinnallaan. Kylään saavuttuaan hän laittoi ruokaa ja juomaa kissan eteen, ja se söi ja joi ja osoitti hänelle kiitollisuutensa. Ja hän antoi sen yhdelle opetuslapsistaan, sille, joka oli leskivaimo nimeltään Lorenza, ja tämä huolehti siitä.

Jotkut ihmisistä sanoivat: ”Tuo mies huolehtii kaikista luoduista; ovatko ne hänen veljiään ja sisariaan, joita hänen tulisi rakastaa?” Ja hän sanoi heille: ”Totisesti nämä ovat kanssaluotujanne Jumalan suuressa perheessä. Kyllä, ne ovat

veljiänne ja sisarianne, joilla on sama elämänhenki Iankaikkisessa. Jokainen, joka pitää huolta vähäisimmistä ja antaa sille sen tarvitsemaa ruokaa ja juomaa, tekee saman minulle; sillä se mitä olette tehneet tässä elämässä, se teille tehdään tulevassa elämässä.”

Helluntaita edeltävä maanantai

RAKKAUS KAIKKEA JA KAIKKIA KOHTAAN

Pohdittavaksi

Helluntaita edeltävä maanantai

RAKKAUS KAIKKEA JA KAIKKIA KOHTAAN

Suuri jumalallinen suunnitelma tuodaan julki maailmankaikkeudessa, eikä pelkästään aika-avaruuden ja aineen maailmassa, vaan ennen muuta maailmoissa, ulottuvuuksissa ja sfääreissä, jotka ylittävät käsityskykymme. Hädin tuskin tiedostamme, että ihminen on pohjimmiltaan henkinen olento, jolla on yhteys jumalalliseen maailmaan. Emme kuitenkaan ole pelkästään kaksijakoisia olentoja vaan muodostamme sielumme ansiosta elävän ja dynaamisen kolmiyhteyden. Uusi sielu, sisäinen Toinen, toimii ruumiinhahmon ja hengenahmon välisenä välittäjänä.

Sielun luonne ja tehtävä on saattaa ”yksi” ja ”monta” pysyvään keskinäiseen tapainoon, liittää taivaallinen maalliseen ja rakentaa silta taivaan ja maan välille. Henkisen voiman ja jotakuinkin itsepäisen ja tiedostamattoman maisen persoonallisuuden yhteen liittäminen ei kuitenkaan ole helppoa, mutta tämä dynaaminen prosessi tarjoaa sisäiselle Toiselle tilaisuuden kehittyä. Todellista Elämää vilpittömästi etsivä ulkoinen ihminen mukautuu spontaanisti sielun puhtaisiin opetuksiin, ja niin hänestä tulee sielun oppilas.

Mysterikouluissa opetetaan ja tuetaan sekä oppilasta että sielua liittämään ruumis, sielu ja henki yhteen. Tämä prosessi on itse asiassa koko ihmiskunnan tehtävä, ja juuri tähän tarkoitukseen fyysinen ihminen on luotu: vastaanottamaan Pyhän Hengen vuodatuksen ja kantamaan ja edistämään sitä sielun avulla. Henkisten traditioiden mukaan luomakunta syntyi Tuntemattoman halusta oppia tuntemaan itsensä. Useammankin gnostisen perimätiedon mukaan yhdeksän henkisten olentojen hierarkiaa – taivaalliset sotajoukot ja enkelit – tekevät yhteistyötä rakkaudessa toteuttaakseen jumalallista luomissuunnitelmaa meidän maailmankaikkeudessamme.

Tutkielmassaan Dionysios Areopagita mainitsee nämä taivaalliset hierarkiat nimeltä: serafit, kerubit, valtaistuimet, herruudet, voimat, vallat, hallitukset,

arkkienkelit ja enkelit. Rudolf Steinerin ja Max Heindelin mukaan ihmiskunnan on määrä olla kymmenes henkinen hierarkia, ja sen tulee tästä syystä tehdä iloiten ja tietoisesti yhteistyötä Jumalan kunnian paljastamiseksi. Pieni osa ihmiskunnasta, nk. henkisieluihmiset, ovat jo osa kymmenettä hierarkiaa. He ovat täyttäneet kristityn tehtävän: he ovat kulkeneet puhdistumisen polun, jolla he ovat rakentaneet kuolemattoman ylösnousemusruumiin mikrokosmokseensa.

Ihmisen kuolevainen ruumis ei tällaisenaan pysty vastaanottamaan Pyhän Hengen valtavaa voimaa suoraan, koska se polttaisi sen jo ensikosketuksellaan. Tähän tarvitaan uusi, täysin puhdas ruumis, joka kestää henkisiä voimia. Mysteerikoulu ohjaa ja tukee sieluruumiin rakentamisen herkkää ja erittäin henkistä prosessia. Uusi ruumis koostuu astraalisubstanssista, ja sen rakentaminen aloitetaan yhdestä ytimeistä. Tämä henkiyden sijaitsee ihmissydämessä. Ihminen on olennainen osatekijä jumalallisen luomissuunnitelman toteuttamisessa, sillä vain ihminen pystyy rakentamaan elävän yhteyden aineen maailman ja puhtaan hengenmaailman välille maasta taivaaseen vieväksi sillaksi.

Sielun ydinolemus on ykseys, vapaus ja rakkaus. Kaikki on perustavanlaatuisesti yhteydessä kaikkeen; aineen ja hengen alueilla vallitsee täydellinen ykseys. Pimeää ja itsesäilytykseen keskittyvä inhimillinen tietoisuutemme ei kuitenkaan havaitse ykseyttä vaan taistelee. Tieteelliset havainnot vahvistavat asioiden vuorovaikutuksen ja välittömän vaikutuksen toisiinsa, joten ne, jotka tiedostavat ykseyden, kantavat suurta vastuuta. Ihmisinä epäonnistumme usein surkeasti ykseyden toteuttamisessa omassa arkielämässämme. Voimme silloin kokea itsemme valtavan epätäydellisiksi ja tuntea suurta toivottomuutta huomattessamme tekevämme sellaista, mitä emme pohjimmiltamme halua. Näissä tilanteissa voimme kuitenkin aina kääntyä sielun, välittäjän, puoleen.

Kahdentoista pyhän evankeliumin luvussa 34 esitetään näennäisen naiivi tarina, josta saamme apua: Jeesus saapui suuren viikunapuun luo ja jäi sen alle muutamaksi päiväksi opettaakseen kaikkia, jotka tulivat hänen luokseen. Maria Magdalena ja muutama muu nainen toivat hänelle ruokaa. Jeesus oli hyvä luoksensa tuleville linnuille, ja pois lähtiessään hän siunasi naiset, jotka olivat huolehtineet hänestä, ja viikunapuun, joka oli antanut hänelle hedelmiään ja suojannut häntä kuumuudelta. Tämän ansiosta viikunapuu kasvoi valtavaksi, kukoisti ja tuotti runsaasti hedelmiä.

Tarinasta voidaan tunnistaa mysteerikoulun ydinolemus. Viikunapuu on ikivanha vihkimyksen vertauskuva. Jeesus edustaa henkisieluihmistä, joka on hyväksynyt tehtävänsä, kaikkien soveltuvien ihmisten vihkimisen mysteereihin. Soveltuviin lukeutuvat ne, joissa henkiydin on herännyt. Jokainen tosissaan etsivä saa opetusta ja tukea. Ihmisellä ei ole kykyä arvioida valmiuttaan tähän sisäiseen tehtävään, koska kypsyys testataan näkymättömästi. Testin jälkeen kypsä ihminen ohjataan poikkeukselliselle elämäpolulle, vihkimyksen polulle. Tämä polku ilmaantuu ihmisen eteen näennäisesti kuin tyhjästä; siihen törmätään.

Ne mysteerien oppilaat, joissa jotkut uuden sielun ominaisuudet ovat jo kehittyneet (tarinan naiset, sillä sielua pidetään feminiinisenä) huolehtivat opetuksen käytännön olosuhteista. Myös Maria Magdalena on mukana prosessissa symbolina.

Tämä Maria oli kotoisin Magdalan kaupungista Galileasta. Hän oli suuri synnintekijä, joka oli vietellyt monia miehiä kauneudellaan ja viehättävällä ulkomuodollaan. Hän saapui Jeesuksen luo yöllä ja tunnusti syntinsä. Tämä ojensi kätensä ja paransi hänet poistaen hänestä seitsemän demonia. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 10:2)

Galilea tarkoittaa ”ympäri kääntymistä”. Jeesuksen toteuttama parantuminen ”seitsemästä demonista” tapahtuu vasta sitten, kun ihminen on suuntautunut sieluun riittävän voimakkaasti, niin että hän on valmis luopumaan ulkoisen persoonallisuutensa viehättävyydestä ja kauneudesta. Piru tai kiusaaja assosioituu kreikan sanaan *diabolos*, joka tarkoittaa syyttäjää tai vastustajaa. Seitsemän demonia tai pirua ovat seitsenkertaisessa ihmisruumiissa (persoonallisuudessa), seitsenkertaisessa sielunhahmossa ja seitsenkertaisessa hengenhahmossa esiintyviä luontaisia voimia. Ihminen ei pysty puhdistamaan itse itseään, vaikka kuinka yrittäisi, siihen tarvitaan suurempi voima. Meidän tulee koko ajan muistaa kohdistaa katseemme takaisin sisäiseen kumppaniimme. Galilealainen, ympäri kääntynyt ihminen, pyrkii hyväksymään seitsenkertaisen puhdistavan voiman avun mahdollisimman kokonaisvaltaisesti, samoin kuin Herkules käänsi veden virtauksen Augeiaan talleissa.

Puhdistumisen vähittäin edetessä uusi ruumis muotoutuu ihmisen sisällä hitaasti mutta varmasti. Jeesus vertaa tätä tapahtumaan, jossa pieni siemen – mikrokosmoksen keskellä oleva sydämen henkikipinä – kasvaa valtavaksi puuksi. Taiwaan valtakunta on kuin siemen, yksi pienimmistä, ja sen ihminen kylvää peltoon.

Idettyään se kasvaa valtavaksi puuksi, jonka oksat kasvavat joka suuntaan. Osa niistä juurtuu maahan, osa kasvaa ylöspäin. Lopulta puu peittää koko alueen, ja linnut asettuvat sen oksille ja maan luodut ovat suojassa sen alla.

Lujasti maahan juurtunut puu, jonka latva ulottuu taivaaseen, on useassa henkisessä traditiossa käytetty vertauskuva. Juutalaisten kabbalassa esiintyy ns. Elämän Puu, kymmenestä ympyrästä muodostuva puun näköinen abstrakti kuvio. Kymmenen ympyrää edustaa Sefirotin attributteja. Sekä kabbalan että toistenkin traditioiden mukaan kaikkien asioiden sisäinen rakenne on kymmenkertainen. Kun jokin ilmentyy, ilmennys on aina seitsenkertainen, koska elämänpuun kolme korkeampaa Sefirotia eivät milloinkaan ilmenny vaan pysyvät puhtaasti henkisinä.

Kahdentoista pyhän evankeliumissa numero seitsemän esiintyy melko usein. Mainitut seitsemän ominaisuutta assosioidaan toisinaan seitsemään planeettaan, satteenkaaren seitsemään väriin, oktaavin seitsemään nuottiin, persoonallisuuden seitsemään tsakraan eli voimakeskukseen ja Seitsenhengen seitsemään säteeseen. Max Heindel erotti seitsemän kosmista tasoa. Jokaisen mikrokosmisen ihmisen yksilöllisessä maailmankaikkeudessa on seitsemän aluetta, joista ainoastaan seitsemäs on aktivoitunut.

Jan van Rijckenborgh on todennut, että myös mikrokosmoksen keskustassa sijaitseva jumalallinen kipinä on seitsenkertainen. Tästä kipinästä voi syntyä hengehahmo, kun persoonallisuus ryhtyy yhteistyöhön seitsenkertaisen sielunhahmon kanssa. Tämän mahdollistaa puolestaan Seitsenhenki, Pyhä Henki. Tämä voi kuulostaa abstraktiselta, koska näistä asioista on käytännössä mahdotonta saada selvää ja tarkkaa kuvaa heti ensikuulemalta tai ensimmäisellä lukukerralla. Saamme joka tapauksessa edes jonkinlaisen käsityksen näkyvän maailman taustalla vaikuttavan jumalallisen suunnitelman suuruusluokasta. Eräs seitsenosaisen puhdistamisen näkökohdista on huntujen poistuminen tietoisuuden edestä, jolloin näemme kaikki ja kaiken jumaluuden ilmennyksenä, mukaan lukien kaikki epätäydellinen. Tämä on kunnioittamisen korkein muoto. Latinan ”re” ja ”spectare” tarkoittavat ”uudelleen katsomista”. Perimmäinen merkitys on rakastaa jumalallisuutta kaikessa koko sydäimestään, sielustaan ja mielestään.

Kun katsomme puuta jumaluuden ilmennyksenä, autamme puuta heijastamaan arkkityyppiä ”puu” entistä paremmin. Kun näemme ihmisen taivaallisen ihmisen

ilmentymänä, autamme taivaallista ihmistä heijastamaan itseään paremmin persoonassa. Pystymme hävittämään harhakäsityksen erillisyydestä ajattelemalla, tuntemalla ja toimimalla tietoisesti ykseydestä.

Päätämme tämän Pohdittavaksi-osion kalavertaukseen *Kahdentoista pyhän evankeliumin* 57. luvusta:

Siellä oli muutama epäileväinen mies, ja he tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat tälle: ”Sanot, että elämämme ja olemuksemme on Jumalasta, mutta me emme ole koskaan nähneet Jumalaa emmekä tunne yhtään Jumalaa. Voitko näyttää meille, ketä sanot Isä-Äidiksi, Ainoaksi Jumalaksi? Emme tiedä, onko Jumala olemassa.” Jeesus vastasi heille ja sanoi:

”Kuunnelkaa tämä vertaus kaloista. Erään joen kalat juttelivat toisilleen ja sanoivat: ’Sanotaan, että elämämme ja olemuksemme ovat vedestä, mutta emmehän me ole koskaan nähneet vettä: emme tiedä, mitä vesi on.’ Silloin jotkut muita viisaamat kalat sanoivat: ’Olemme kuulleet, että meressä asuu viisas ja oppinut Kala, joka tietää kaiken. Menkäämme hänen luokseen ja pyytäkäämme häntä näyttämään meille, mitä vesi on.’

Niinpä monet lähtivät matkaan löytääkseen suuren ja viisaan Kalan. Lopulta he saapuivat mereen, jossa viisas Kala asui, ja kysyivät tältä. Kun se oli kuullut heidän asiansa, se sanoi heille: ’Oi te hölmöt kalat, jotka ette ajattele! Viisaita olette te, te muutamat, jotka etsitte. Elätte vedessä, siinä liikutte ja siellä olette; vedestä te tulitte, veteen te palaatte. Elätte vedessä, ettekä kuitenkaan tunne sitä.’

Samalla tavalla te elätte Jumalassa, mutta silti pyydätte minua näyttämään teille Jumalan. Jumala on kaikessa, ja kaikki on Jumalassa.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 57: 7–10)

*Olen vaeltaja ja kuljen paikasta toiseen
ja talosta taloon, kunnes saavun kaupunkiin ja taloon,
jotka ovat ikuisia*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 37:8

Kertomus

Helluntaita edeltävä maanantai-ilta

SIELUN UUESTISYNTYMINEN

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 37

Jeesus istui temppelin pylväskäytävässä, ja jotkut tulivat kuuntelemaan hänen opetustaan. Joku sanoi: ”Mestari, mitä opetat elämästä?” Hän sanoi heille: ”Siunattuja ne, jotka käyvät läpi monia kokemuksia, koska heistä tulee täydellisiä kärsimyksen kautta; heistä tulee kuin Jumalan enkeleitä taivaassa, eivätkä he enää kuole eivätkä enää synny, sillä syntymä ja kuolema eivät enää voi hallita heitä. Niistä, jotka ovat kärsineet ja voittaneet, tehdään pylväitä minun Jumalani Tempeliin, eivätkä he enää poistu sieltä. Totisesti, sanon teille, ellette uudestisynty vedestä ja tulesta, ette voi nähdä Jumalan valtakuntaa.”

Eräs rabbi (Nikodemus) tuli yöllä hänen luokseen, koska hän pelkäsi juutalaisia, ja sanoi hänelle: ”Kuinka ihminen voi syntyä uudestaan vanhana? Voiko hän palata äitinsä kohtuun ja syntyä uudestaan?” Jeesus vastasi: ”Totisesti, minä sanon sinulle, ellei ihminen synny uudesti lihasta ja hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan. Tuuli puhalttaa, minne se tahtoo, ja sinä kuulet sen äänen, mutta et pysty kertomaan, mistä se tulee ja minne se menee. Valo loistaa idästä länteen; pimeydestä aurinko nousee ja palaa jälleen pimeyteen; samoin on ihmisen laita sukupolvesta sukupolveen. Kun hän tulee pimeydestä, hän on elänyt jo ennenkin, ja kun hän menee takaisin pimeyteen, hän voi levätä hieman, ja sitten hän taas elää. Monen muutoksen kautta sinun siis täytyy tulla täydelliseksi, kuten Jobin kirjassa on kirjoitettu: ’Olen vaeltaja, ja kuljen paikasta toiseen ja talosta taloon, kunnes saavun kaupunkiin ja taloon, jotka ovat ikuiset.’”

Nikodemus sanoi hänelle: ”Miten nämä asiat voivat olla?” Jeesus vastasi sanoen hänelle: ”Oletko sinä Israelin opettaja, etkä ymmärrä näitä asioita? Totisesti puhumme sitä mistä tiedämme ja todistamme siitä, mitä olemme nähneet; etkä ota vastaan todistustamme. Jos olen kertonut sinulle maisista asioista, etkä usko, kuinka uskoisit, kun kerron sinulle taivaallisista asioista? Kukaan ei ole

noussut taivaaseen paitsi se, joka laskeutui taivaasta, ihmisen Poika-Tytär, joka on taivaassa.”

Helluntaita edeltävä tiistai

OSALLISEKSI IÄISYYDESTÄ

Pohdittavaksi

Helluntaita edeltävä tiistai

OSALLISEKSI IÄISYYDESTÄ

Ihmisillä on vain rajallinen vapaus suunnitella elämäänsä jumalallisen suunnitelman puitteissa, sillä yhteiskunnan sosiaaliset normit ja lait tähtäävät järjestyksen ylläpitoon. Kosmisella tasolla on vastaavia kosmisia lakeja, jotka varmistavat harmonian ja vakaan kehityksen kosmoksessa, jonka osa olemme. Myös näitä lakeja rikkovaa ojennetaan poikkeuksetta, mutta ei hänen rankaisemisekseen vaan kosmoksen edun ja suojelemisen nimissä.

Näiden reunaehtojen ja kunkin henkilökohtaisten olosuhteiden rajoissa ihmiskunnalle on lahjoitettu valinnanvapaus. Se on siitä erikoinen lahja, että meidän täytyy valita. Valinta edellyttää mielenmalttia, sillä valitseminen on jonkin muun samanaikaista uhraamista: valitessamme jotakin suljemme pois toiset vaihtoehdot. Valitseminen ei ole aina helppoa, siitä huolimatta, että toivomme sisäisen olennon heräävän ja kasvavan.

Valaistuneen opettajan kohdatessamme myös me tahtoisimme ehkä esittää saman kysymyksen kuin *Kahdentoista pyhän evankeliumin* luvussa 37 esitettiin Jeesukselle temppelin pylväskäytävässä: ”*Mestari, mitä opetat elämästä?*” Ehkäpä mekin kaipaisimme konkreettisia ja käytännöllisiä ohjeita siitä, mikä on suotavaa ja mikä ei. Niin meidän ei tarvitsisi valita itse vaan voisimme yksinkertaisesti noudattaa sääntöjä itsellemme sopivimmalla tavalla. Mutta juuri tässä on syy siihen, miksi aidon mysteerikoulun oppilaat eivät saa vastausta kysymyksiin mitä heidän pitäisi tehdä ja miten toimia. Sehän kumoaisi itsemääräämisoikeuden, valinnanvapauden ja mahdollisuuden kehittää tietoisuutta!

Ainoastaan siinä tapauksessa, että etsimme täysin vilpittömästi vastausta elämänkysymykseen ”miksi”, avaudumme kuunnellaksemme, mitä sisäinen ääni

kertoo meille. Silloin ”miten” ja ”mikä” virtaavat tietoisuuteemme luonnollisella tavalla. Jeesus käsittelee seuraavasti elämänkysymystä ”miksi”, joka on kaiken lähtökohta:

”Siunattuja ne, jotka käyvät läpi monia kokemuksia, koska heistä tulee täydellisiä kärsimyksen kautta; heistä tulee kuin Jumalan enkeleitä taivaassa, eivätkä he enää kuole eivätkä enää synny, sillä syntymä ja kuolema eivät enää voi hallita heitä. Niistä, jotka ovat kärsineet ja voittaneet, tehdään Pylväitä minun Jumalani Temppeleihin, eivätkä he enää poistu sieltä. Totisesti, sanon teille, ellette uudestisyntyneistä ja tulesta, ette voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 37: 2–3)

Maailma, jossa elämme, on kokemusten keruupaikka. Erityislaatuiset, viihdyttävät, jännittävät, rentouttavat, seikkailunhoitoiset, haastavat, tyydyttävät ja henkiset kokemukset lienevät toivomuslistan kärjessä, sillä tavoitellessamme ”täydellistä elämää” haluamme saada kaikesta paljon irti. Useilla on tähän tarvittavat taloudelliset ja tekniset edellytykset, mutta ne eivät ratkaise peruskysymystä siitä, onko sisäinen vauraus saavutettavissa ulkoisella täydellisyydellä. Selvästikin Jeesus viittaa kaikenlaisiin kokemuksiin, myös huonoihin, joita miehitte kartaaisimme, koska niihin liittyy kärsimystä. Täydellisyyden saavuttamisen kuulostaa upealta, mutta jos sen eteen joutuu kärsimään, se muuttuu oitis vähemmän houkuttelevaksi.

Kärsimystä ei kuitenkaan voida välttää. Kärsimys merkitsee puhdistumista, oivaltamista, luopumista, suunnanmuutosta. Kärsimys tuo kokemuksen ”kiitos, tämä riittää”, joka saa etsimään tietä ulos. Kärsimys on aika-avaruuden maailman edistymisen ja dynaamisuuden taustalla vaikuttava ankara käyttövoima. Sielun oppilas, joka hyväksyy vertauskuvallisen vaelluksen erämaan halki luvattuun maahan, joutuu kohtaamaan matkansa epämiellyttävyydet.

Kun ihminen on saanut runsaasti miellyttäviä ja epämiellyttäviä kokemuksia, ne muodostavat lopulta täyden kokemussadon, joka herättää voimakkaan tarpeen pysyvää tyydytystä ja täyttymystä kohtaan. Varsinkin pitkällä aikavälillä kärsimys puhdistaa ihmiset nöyremmiksi, lempeämmiksi, viisaammiksi ja avoimemmiksi tuoreille ja entisestä poikkeaville näkemyksille. Meidän ei tietenkään tarvitse etsimällä etsiä kärsimyksiä, eikä niihin pidä takertua. Olisi vakava erehdys kuvitella onnettoman elämän olevan gnostisen henkisen polun edellytys. Monet

kanssakulkijat gnostisella tiellä sädehtivät iloa ja sisäisen elämän tuottamaa mielihyvää ulkoisten vaikeuksiensa keskellä.

Intialainen prinssi Siddharta Gautama eli ihmeen ihanaa elämää. Hän ei tiennyt omistavansa kaiken, mitä ihminen voi omistaa, ja kärsimys ja suru olivat hänelle täysin tuntemattomia. Mutta sitten kun hän näki ympärillään vanhuuden, sairauden ja kuoleman aiheuttamia kärsimyksiä, hän heräsi tutkimaan niiden perimmäistä syytä ja alkoi etsiä keinoja vapautua niistä. Hän valaistui, ja hänestä tuli Buddha. Loppuelämänsä ajan hän opetti, kuinka ihminen voi vapautua kärsimyksestä ja päästä nirvanaan.

Buddhalaisuudessa ja hindulaisuudessa oppia jälleensyntymiskierrosta ja karmasta pidetään itsestäänselvyytenä. Jeesuksen elinaikana Välimerta ympäröivien maiden oppineet, esimerkiksi varhaiskristityt, tunsivat tämän opin. Karman laki on kosminen rakkaudenlaki, joka ylläpitää luomakunnan tasapainoa, suojelee sitä ja pitää sen kosmisen järjestyksen rajoissa. Karma korjaa palauttamalla kaiken alkulähteeseensä. Ajatukset, teot ja tunteet palautuvat tiedostamattomalle luojalleen yrittäen saada hänet oivaltamaan, kuinka ne vaikuttavat suureen kokonaisuuteen. Karma voi ulottua moneen elämään tai ilmetä muutaman tunnin sisällä. Ihminen voi luopua haitallisista ajatuksistaan, teoistaan ja tunteistaan ainoastaan ymmärtämyksen ja vapaan valinnan pohjalta. Sen, mitä karman laki palauttaa meille, koemme usein kostona tai rangaistuksena, vaikka karman ainoa tavoite on auttaa ihmistä välttämään vieläkin vaarallisempi karman syöveri.

Kahdentoista pyhän evankeliumin luvuissa 37 ja 69 Jeesus kertoo lyhyesti jälleensyntymisestä ja karmasta. Luvun 37 mukaan kärsimyksen täydellisiksi muuttamat ihmiset ovat kuin Jumalan enkeleitä taivaassa. He eivät enää kuole eivätkä synny. Täydellisyys viittaa uuden, kuolemattoman ihmisen hienoon ylönousemusruumiiseen, jonka hän on rakentanut kulkiessaan puhdistavaa henkistä polkua.

Uusi ihminen on osallinen ikuisuudesta ja jumalallisesta ulottuvuudesta aika-avaruuden tuolla puolen – siinä suhteessa hän on kuin Jumalan enkeli. Hän ei kuitenkaan ole enkeli, eikä hänestä sellaista tule. Uutta olentoa voidaan oikeutetusti kutsua Ihmiseksi, koska hän on osallinen kymmenennestä hierarkiasta ja on korvaamaton osanen jumalallisen luomissuunnitelman toteutuksessa. Hän muodostaa elävän yhteyden ajan ja ikuisuuden välille. Hänen kohdallaan syntymän ja kuoleman pyörä on lakannut pyörimästä, ja maanpäällisen elämän tehtävä on

täytetty. Sitten kun maisen persoonallisuuden fyysinen ruumis ja näkymättömät ruumiit ovat kuolleet, tarvetta jälleensyntymiselle ja paluulle fyysiseen ruumiiseen ei ole. Hänestä on tullut elävä pylväs näkymättömään temppeliin, jota ihmiskädet eivät ole rakentaneet. Hän on uudestisyntynyt vedestä ja tulesta ja selvinnyt veden ja tulen kokeista mysteerien käytänteiden mukaisesti.

Hänen tilansa tuo mieleen Johannes Kastajan:

Tämä on kertomus Johanneksesta, kun juutalaiset lähettivät pappeja ja leeviläisiä Jerusalemissa kysymään häneltä: ”Kuka olet?” Eikä hän kiistänyt vaan tunnusti: ”En ole Kristus.” Ja he kysyivät häneltä: ”Entä sitten, oletko Elia?” Ja hän sanoi: ”En ole.” ”Oletko se profeetta, josta Mooses puhui?” Ja hän vastasi: ”En.” Sitten he sanoivat hänelle: ”Kuka olet, jotta voisimme vastata niille, jotka lähettivät meidät. Mitä sanot itsestäsi?” Ja hän sanoi: ”Olen huutavan ääni erämaassa; valmistakaa tie Pyhälle, niin kuin profeetta Jesaja sanoi.”

Ja ne, jotka oli lähetetty, olivat fariseuksia, ja he kysyivät ja sanoivat hänelle: ”Miksi sitten kastat, jos kerran et ole Kristus etkä Elia etkä myöskään profeetta, josta Mooses puhui?” Johannes vastasi heille ja sanoi: ”Minä kastan vedellä, mutta joukossanne on Yksi, jota ette tunne; Hän kastaa teidät vedellä ja tulella. Vaikka hän tulee minun jälkeeni, hän on minua korkeampi, enkä ole kelpoinen avaamaan hänen sandaaliensa hihnoja. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 8:4–7)

Se että fariseukset kysyvät Johannes Kastajalta, onko hän Elia, osoittaa heidän tuntevan jälleensyntymisen periaatteet. Profeetta Malakian mukaan: *”Kuulkaa! Ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta Elian.”* (Mal. 3:23). Fariseukset saattoivat odottaa Eliasta (nimi kreikaksi), joka tunnetaan myös heprealaisella nimellä Elijah. Johanneksen vastaus osoittaa, etteivät Elijah eikä Mooses palaa yksilöinä, jotka voidaan identifioida, koska heidän ytimensä laskeutuvat ihmiskunnan kaikkiin vastasyntyneisiin. He saavat Eliihin ja Mooseksen ytimet perintönä, joka mahdollistaa heille tien löytämisen halki oman elämänsä.

Historiallisen Johannes Kastajan tehtävänä oli valmistaa tie Kristus-impulssille maan päällä. Sisäinen Johannes, ulkoisen ihmisen henkinen osa, saa tehtäväkseen muuttaa ulkoinen olemuksensa soveltuvaksi Kristuksen laskeutumisesta, Kristus-voiman inkarnoitumista, varten. Johannes Kastajan hahmo ilmentää gnostisen polun ensimmäistä vaihetta. Johannes-ihminen tietää sisäisesti, että

olemassa on ylevä ihmiselämän alue, josta hän ei ole osallinen. Tämän oivaltaneena ja pelastusta kaipaavana hän ei voi muuta kuin valmistaa tietä uudelle elämälle itsen täydellisellä antautumisella. Hän paneutuu puhdistumisprosessiin, josta seuraa uudestisyntymä vedestä, jonka symboli on vesikaste. Vesikaste on ensimmäinen vastaus, uuden elämänkentän seitsenkertaisen voiman kosketus. Tämä kaste kohottaa ihmisen uuden elämän todellisuuteen ja sen ylöspäin vievän voiman yhteyteen. Sen kokeneelle kärsimys ei ole mikään tarkoitukseton kiusa vaan tilaisuus puhdistaa itsensä ja kasvaa sisäisesti.

Uudestisyntymä ei siis tarkoita samaa kuin jälleensyntymä uuteen maiseen ruumiiseen, vaan sillä viitataan erityislaatuiseen muutosprosessiin, joka toteutuu maisen elämän aikana, ei sen jälkeen. Uudestisyntymä vedestä on tulos sisäisestä, intensiivisestä valmistavasta siivous- ja puhdistusprosessista: fyysisestä, eteerisestä, astraalisesta ja mentaalista. Tällaista puhdistautumista tapahtuu koko etsijänelämämme ajan, ja sen vertauskuvana on pariskunta Elisabet ja Sakarias, Johanneksen vanhemmat. Uudestisyntymä vedestä muuttaa kokijansa tasapainoisemmaksi, viisaammaksi ja rakastavammaksi, koska hän noudattaa sielunsa opastusta. Vaikka hän muuttuu jatkuvasti, hän ei vielä ole uusi ihminen; hän ei vielä pääse taivaan valtakuntaan, sillä siellä hän palaisi.

Taivaan valtakunnan voimat ovat liian voimakkaita kuolevaiselle ruumiille. Kastetun täytyy uudestisyntyä tulesta eli henkivoimasta. Vesi pesee puhtaaksi ja puhdistaa, ja tuli saa aikaan perustavanlaatuisen muutoksen: tuli käynnistää (al) kemiallisen prosessin. Tulta tarvitaan jonkin uuden takomiseen. Johannes kastaa vedellä, Kristus kastaa tulella, Pyhän Hengen pyhällä tulella. Tulikaste on mahdollinen vasta sitten, kun sielu on riittävän kypsä ja persoonallisuus on hyväksynyt sisäisen Toisen itseään korkeampi-arvoiseksi: *Vaikka hän tulee minun jälkeeni, hän on minua korkea-arvoisempi, enkä ole kelpollinen avaamaan hänen sandaaliensa hihnoja.*

Uudestisyntymää vedestä ja tulesta – vedestä ja hengestä – kutsutaan myös *transfiguraatioksi*. Transfiguraatiolla tarkoitetaan ikiaikaista gnostista prosessia, jossa aineeseen syntynyt ja kuolevainen ihminen sulautuu kuolemattomaan, jumalalliseen ihmiseen, todelliseen Henki-Ihmiseen. Näin rakennetaan silta taivaan ja maan välille. Transfiguraatio on tavoite, jonka toteuttaakseen ihmiskunta elää maan päällä.

Ketään ei kuitenkaan voi eikä saa pakottaa uudistusprosessiin. Prosessi voidaan aloittaa vasta lukemattomissa maisissa elämissä hankitun, riittävän kokemus-
don ja todellista täyttymystä kohtaan heränneen hartaan kaipauksen pohjalta.
Kahdentoista pyhän evankeliumi ilmaisee tämän seuraavasti:

*Olen vaeltaja ja kuljen paikasta toiseen ja talosta taloon,
kunnes saavun kaupunkiin ja taloon, jotka ovat ikuisia.*
(*Kahdentoista pyhän evankeliumi* 37: 8)

*Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa,
niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 46:25

Kertomus

Helluntaita edeltävä tiistai-ilta

TRANSFIGUROITUMINEN VUORELLA

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 46

Kuuden päivän päästä, lehtimajanjuhlan lähestyessä, Jeesus otti mukaansa ne kaksitoista ja vei heidät syrjäiselle korkealle vuorelle. Hän rukoi, ja hänen kasvojensa ulkomuoto muuttui, ja hän transfiguroitui heidän edessään. Hänen kasvonsa säteilivät kuin aurinko, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin valo. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka juttelivat hänen kanssaan, ja he puhuivat Laista ja hänen kuolemastaan, jonka hän olisi vievä loppuun Jerusalemissa. Mooses puhui ja sanoi: ”Tämä on se, josta ennustin sanoen ’Ikuinen lähettää teille profeetan veljienne keskuudesta kuten hän lähetti minutkin, ja se mitä Ikuinen puhuu hänelle, sen hän puhuu teille, ja häntä teidän tulee kuunnella. Se, joka ei tottele, vetää päällensä oman tuhonsa.’”

Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: ”Herra, meidän on hyvä olla täällä; jos sallit, teemme tänne kolme ilmestysmajaa, yhden sinulle, yhden Moosekselle ja yhden Elialle.” Hänen vielä puhuessaan heitä varjosti kirkas pilvi, ja pilvestä lähti kaksitoista sädettä kuin auringosta, ja ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt, kuunnelkaa häntä.”

Tämän kuullessaan opetuslapset lankesivat kasvoilleen syvästi hämmästyneinä. Jeesus tuli ja kosketi heitä sanoen: ”Nouskaa älkääkä pelätkö.” Kun he olivat nostaneet silmänsä ylös, he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen. Ja hänen päällään näkyi kuusi sädekehää.

Jeesus sanoi heille: ”Katso, annan teille uuden Lain, joka ei ole uusi vaan vanha. Niin kuin Mooses antoi kymmenen käskyä Israelille lihan mukaan, niin minäkin annan teille kaksitoista Israelin valtakuntaa varten Hengen mukaan. Sillä keitä ovat Jumalan Israel? Heihin lukeutuvat kaikista kansoista ja heimoista ne, jotka työskentelevät oikeudenmukaisesti, rakastavat armoa ja pitävät minun käskyni; nämä ovat Jumalan todellinen Israel.” Jeesus nousi seisomaan ja puhui sanoen:

”Kuule, oi Israel, Jehova, sinun jumalasi on Yksi; monet ovat minun näkijöitäni ja profeettojani. Minussa kaikki elävät ja liikkuvat ja heillä on olemassaolonsa.

Älä ota pois elämää yhdeltäkään luodulta huvien vuoksi tai hyötyäksesi tai rääkätäksesi sitä.

Älä varasta kenenkään tavaroita äläkä kokoa maita ja rikkauksia itsellesi sen yli mitä tarvitset ja käytät.

Älä syö lihaa äläkä juo minkään teurastetun elikon verta äläkä mitään mikä horjuttaa terveyttäsi tai aistejasi.

Älä solmi epäpuhdistusta avioliittoa, jossa ei ole rakkautta ja terveyttä, äläkä turmele itseäsi tai mitään luotua, jonka Pyhä on puhdistanut.

Älä anna väärää todistusta kenestäkään äläkä tieteen tahtoon petä ketään valheella tai loukkauksella. Älä tee toisille sitä, mitä et haluaisi toisten tekevän sinulle.

Palvele Ainoa Ikuista, Isä-Äitiä Taivaassa, jolta kaikki on, ja kunnioita Pyhää Nimeä.

Kunnioita isiäsi ja äitejasi maan päällä, jotka pitävät sinusta huolta, ja kaikkia Oikeamielisyyden Opettajia.

Vaali ja suojele heikkoja, niitä, jotka ovat ahdingossa, ja kaikkia vääryydestä kärsiviä luotuja.

Tee käsilläsi hyvää ja arvokasta; ja niin olet syövä maan hedelmiä ja elävä pitkään. Puhdista itsesi joka päivä ja lepää seitsemäntenä päivänä työstäsi pitäen pyhän sapatin ja Jumalasi juhlat.

Tee toisille sitä, mitä toivoisit toisten tekevän sinulle.”

Kun opetuslapset kuulivat nämä sanat, he löivät rintaansa ja sanoivat: ”Oi Jumala, anna meille anteeksi se missä olemme loukanneet sinua, ja tehkööt sinun viisautesi, rakkautesi ja totuutesi meissä sydämemme halukkaiksi rakastamaan tätä Pyhää Lakia ja noudattamaan sitä.”

Jeesus sanoi heille: ”Minun ikeeni on tasapuolinen ja taakkani on keveä; jos haluatte kantaa sen, se on teille helppo. Älkää kuormittako valtakuntaan saapuvia muulla taakalla kuin vain näillä välttämättömillä asioilla.

Tämä on uusi Laki Jumalan Israelille, ja tämä on sisäinen laki, sillä se on Rakkaudenlaki, eikä se ole uusi vaan vanha. Varokaa lisäämästä mitään tähän lakiin tai ottamasta siitä mitään pois. Totisesti, minä sanon teille, ne, jotka uskovat ja

noudattavat tätä lakia, pelastuvat, ja ne, jotka eivät tunne eivätkä noudata sitä, menevät kadotukseen. Mutta niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa. Ja tottelemattomat poltetaan monissa tulissa; ja ne, jotka jatkavat pahuudessa, kaatuvat ja katoavat ikuisiksi ajoiksi.”

Laskeutuessaan vuorelta, Jeesus käski heitä sanoen: ”Älkää kertoko näystä kenellekään, kunnes ihmisen Poika nousee kuolleista.” Hänen opetuslapsensa kysyivät sanoen: ”Miksi sitten oppineet sanovat, että Elia pitää tulla ensin?” Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Elia totisesti tulee ensin ja entisöi kaiken. Mutta minä sanon teille, että Elia on jo tullut, eikä häntä tunnettu, vaan he tekivät hänelle mielensä mukaan. Samalla tavalla he panevat myös ihmisen Pojan kärsimään.”

Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta.

Helluntaita edeltävä keskiviikko

TRANSFIGUROITUMISEN SEURAAMINEN

Pohdittavaksi

Helluntaita edeltävä keskiviikko

TRANSFIGUROITUMISEN SEURAAMINEN

Pyhän kosmisen järjestyksen kannalta nykyisen ihmiskunnan tilanne on jokseenkin dramaattinen, koska ihminen ei enää ole pyhän konkreettinen ilmennys eikä heijasta jumalallisuutta. Ympäristö, varsinkin maapallon hienomateria-alueet ja sfäärit, on saastutettu. Tämän tuloksena elämme hierarkkisen järjestelmän alimmalla laatutasolla – emmekä ainoastaan enkelijoukkoihin vaan myös mineraalikuntaan, kasvikuntaan ja eläinkuntaan verrattuna. Mineraalit, kasvit, eläimet ja enkelit ovat nimittäin omilla luontaisilla paikoillaan. Kuinka tämä on voinut tapahtua?

Löydämme vastauksen ihmiskunnan tarustosta, joka sisältää sisäistä tietoa hunnutetussa ja vertauskuvallisessa muodossa. Jokainen myytti on kuin osteri, johon on kätkeyty viisaudenhelmi. Myytit rohkaisevat ihmistä kokemaan, tutkimaan ja kääntämään katseensa sisäänpäin.

Raamatun luomiskertomuksen, genesiksen ensimmäisen luvun, mukaan ihminen luotiin kuudentena päivänä androgyyniksi henkiseksi olennoiksi Jumalan kuvan mukaan. Alkuperäisessä ihmisessä oli todellisuuden kaikki ulottuvuudet ja tasot. Ehdoton valinnanvapaus ja luomiskyky antoivat hänelle suuren potentiaalin, mutta niihin liittyi myös suurimmat uhat, koska nuori ihminen oli edelleen tiedostamaton jumala. Kertomuksen mukaan ihminen muovattiin maan tomusta, ja elämän hengitys puhallettiin hänen sieraimiinsa. Näin hän alkoi hengittää ja elää luojansa energioista. Hänellä oli mahdollisuus oppia käyttämään luomisvoimaansa ja vapauttaan ja ymmärtämään Jumalan suunnitelmaa kokemusperäisesti. Tällä tavalla nuori ihminen olisi voinut kehittyä tiedostamattomasta olennosta eläväksi henkiselukseksi ja tietoiseksi sillaksi Luojan ja luomakunnan välille. Hänen alkuperäinen ruumiinsa koostui ”tomusta” ja ”maasta”, taivaallisen eetteriruumiin hienosta alkusubstanssista.

Nykyinen, minämme käytössä oleva karkeasta aineesta koostuva ruumiimme, jossa näemme toisemme, eroaa alkuperäisestä eikä sisälly Jumalan alkuperäiseen suunnitelmaan, vaan on tulosta ihmiskunnan kehityksen aikana tapahtuneesta välikohtauksesta.

Puutarha, aidattu alue Eedenissä, oli perustettu Ihmis-Aatamin asuinpaikaksi, ja Eeva luotiin hänestä. Neljä jokea virtasi yhdestä lähteestä, ja puutarha oli täynnä siemeniä tuottavia hedelmiä. Elämään tuotu ihminen sai syödä vain siemeniä tuottavia hedelmiä (Gen. 1:29). Kaikki muu ruoaksi kelpaava oli tarkoitettu toisille luoduille, kuten eläimille. Eedenin keskellä kasvoi kaksi puuta, elämänpuu ja hyvän ja pahan tiedon puu, kaksijakoisuuden tiedostamisen puu.

Eedenin puutarhassa androgyynisestä Aatamista tehtiin kaksijakoinen olento, Aatami-Eeva. Aatami on maskuliininen, sisään hengittävä ja luova voima, ”tietoisuus”. Eeva on feminiininen, elävöittävä ja tuottava voima, ”halu, kaipaus”. Itse kukin meistä voi vahvistaa sen, että halua ja kaipaus ovat erottamattomasti yhteydessä kaksijakoisuuteen. Halu johtuu kaksijakoisen olennon kaksinapaisuudesta. Toiveemme ei kuitenkaan voi kohdistua muuhun kuin sellaiseen, mitä meillä ei ole ja olemiseen paikassa, jossa emme ole. Särkynyt ykseys haluaa palata ennalleen. Halun valtava voima pitää aivan kaikkea liikkeessä pyrkien sitä kautta palauttamaan ykseyden.

Ihmisen nykyisessä ruumiissa Aatamin ja Eevan yhteisvoimat ilmenevät selkärangan käärmetulessa. Joskus sitä sanotaan tulikäärmeeksi (Aatami), joskus kuparikäärmeeksi (Eeva), ja ne löytyvät meistä kaikista.

Tarun mukaan käärme vietti Eevan syömään hyvän ja pahan tiedon puusta. Tällä hunnutetulla ilmaisulla viitataan jokaisessa ihmisessä olevan, Aatami-Eevan muodostaman kaksi-yhdessä-kokonaisuuden universaaliin toimintaan, siihen, että se mikä edelleen elää näkymättömänä (Aatamin) tietoisuudessa, tulee Eevan kautta näkyväksi tekoina, tarpeena tuottaa. Siksi sekä Aatami että Eeva syövät hyvän ja pahan tiedon puusta, ovathan jonkun teon seuraukset väistämättä varastoituneina tietoisuuteen. Aatami ja Eeva muodostavat yhdessä ainoan polun kohti itsetietoisuutta ja tietoa, käärmeiden viekoittellessa toisiaan.

Ihminen Aatami-Eevalla on synnynnäinen halu olla Jumalan vertainen – onhan se hänen olemassaolonsa syy – ja hän uskoo siihen, että vertaisuus on saavutettavissa

hankkimalla enemmän tietoa duaalisuudesta. Niinpä hän tiedonhaluissaan valitsee hyvän ja pahan tiedon puun hedelmän, kuitenkin tietämättömänä täydelli-
sestä vapaudestaan. Ja siinä samassa hän tulee tietoiseksi tiedostamattomuus-
destaan ja alastomuudestaan ja peittää luomisvoimansa viikunanlehdellä, joka
on heräämisen ja vihkimyksen symboli. Sitten Jumala pukee Aatamin ja Eevan
”eläinten nahkaan”, olivathan he nyt syöneet siementä tuottamatonta hedelmää,
joka oli tarkoitettu eläimille ja muille luoduille. Näin ihmiskunta saa maskuliiniset
tai feminiiniset karkeamateriaruumiinsa ja lähtee itse valitsemaalleen kokemuk-
sen polulle oppiakseen tuntemaan hyvän ja pahan. Näin se on tavallaan vihitty
duaalisuuden mysteereihin.

Tarkastelkaamme erästä toisenlaista kuvaa luomiskertomuksen ytimeä saadak-
semme syvemmän sisäisen ymmärtämyksen. Syntiinlankeemuskertomus on hen-
kisen polun *transfiguroituminen vuorella* -vaiheen perusta. Kaiken sisään hengi-
tetyn täytyy tulla ulos hengitetyksi. Sisään hengitetty tahtoo tulla hengitetyksi
ulos muuttuneena. Tähän voi kuulua ilmaa ja myös energioita. Pienoismaailman
eli mikrokosmisen Ihmisen tarkoituksena on osallistua luomakunnan muovauk-
seen hengittämällä sisään, muuntamalla ja sitten säteilemällä ulos jumalallisia
energioita. Jotkut inhimilliset mikrokosmokset ottivat kyllä vastaan jumalalli-
sia energioita, mutta eivät muuntaneet eivätkä säteileet niitä ulos. Tulinen voi-
makeskittyä aiheutti silloin ylikuumenemista, disharmoniaa ja vaurioitumista.
Vaurioituneet mikrokosmokset siirrettiin Eedenin puutarhan ulkopuolelle, toi-
selle aidatulle alueelle, joka värähteli huomattavasti alemmalla taajuudella, oli
tiheämpi ja omasi toiset lait, joilla pyrittiin estämään enemmät vahingot luoma-
kunnassa ja tarjoamaan entisöintimahdollisuudet.

Ihminen unohti pikkuhiljaa korkean syntyperänsä ja tehtävänsä. Hän vaipui
uneen karkean aineen hitaassa maailmassa pystymättä enää ilmaisemaan todel-
lista itseään. Hänen taivaallinen ruumiinsa on hajonnut, ja hänen kykynsä ajatel-
la, tuntea ja tahtoa ovat siirtyneet ”eläinten nahkoihin”, ts. aineelliseen ihmiseen,
jossa nämä kyvyt yhä ilmenevät, joskin erittäin vaimeina.

Kyky ajatella, tuntea ja haluta tuottavat toisiinsa liittyneinä aina luomistoimin-
taa, tekoja. Tiedostamattomuutemme ja halujemme pakottavuuden vuoksi nämä
kyvyt saavat meidät tekemään tekoja, joita kadumme tai joita emme pysty lo-
pettamaan. Kuitenkin kaikella olevalla on luontainen halu palautua tasapainoon
ja elpyä.

Lankeemuksen alusta alkaen taivaalliset hierarkiat ovat keskeytyksettä työskennelleet sen hyväksi, että langennut ja nukkuva ihminen sallisi niiden jälleenrakentaa taivaallisen ruumiinsa. Sen vuoksi jokaiseen langenneeseen mikrokosmokseen on tuotu väliaikainen sijainen, kuolevainen ihminen. Langennut ihmiskunta voi palata Eedenin puutarhaan ja tehtävänsä Luojan ja luomakunnan välisenä siltana vain kuolevaisen hahmon avulla. Ihmiskunnan keskuuteen on lähetetty lukuisia opettajia, ja sille on tarjottu lukemattomia myyttejä ja legendoja, kirjoja ja mysteerikouluja, joilla muistoa alkuperäisestä kodistamme on yritetty pitää elävänä. Nykyisissä elämänolosuhteissamme karkeamateriaruumiimme kestävätkin vain suhteellisen lyhyen ajan, joten ne pitää jatkuvasti korvata. Tyhjentyneen mikrokosminen ihminen saa asukkaakseen yhä uuden karkeamateriaruumiin ja sen kuolevaisen persoonallisuuden.

Yksinomaan persoonallisuusilmennys voi jatkaa kulkemista hyvän ja pahan tiedon kokemusten polulla mikrokosmoksensa hyväksi; ja vain hän voi valita lähtemisen sieluruumiin uudestisyntymän henkisellet polulle, ja sille lähdettyään hänestä tulee Gnosiksen oppilas. Mikrokosmoksessa elää lukemattomia asukkaita, ennen kuin riittävä tieto hyvästä ja pahasta on hankittu. Kaikki asukkaat saavat erilaisia kokemuksia, joiden ydin tallentuu karmaksi. Karman laki on armollinen: yksikään kokemus ei mene hukkaan, yksikään kokemus ei ole merkityksetön. Siksi sanotaan:

*Olen vaeltaja ja kuljen paikasta toiseen
ja talosta taloon, kunnes saavun kaupunkiin ja taloon,
jotka ovat ikuisia.*

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 37:8)

Mikrokosmoksen tarve saada tietoa hyvästä ja pahasta saavuttaa huippunsa lukemattomien siinä eläneiden kokemuksista. Seuraa uupumus ja outo tyhjyys. Ihminen ei enää tiedä, mihin hänen pitäisi kohdistaa kaipauksensa. Tuntuu siltä kuin kaikki olisi jo tullut nähdyksi ja koetuksi. Jäljelle jää vain harras kaipaus kokonaiseksi muuttumista, syvällisyyttä ja todellista elämää kohtaan. Tallainen tarve kumpuaa henkikipinästä ja voi kohottaa sisäisen tietoisuuden todellisen ihmiselämän korkeuksiin. Jos tämä korkeampi tarve pysyy palavana ja noudattaa sielun impulsseja runsaasta vastustuksesta huolimatta, persoonallisuus muuttuu. Matteuksen (17:1–13), Markuksen (9:2–13) ja Luukkaan (9:28–36) evankeliumikerromukset sekä Kahdentoista pyhän evankeliumi (luku 46) kertovat tästä muutoksesta, *Transfiguroitumisesta vuorella*.

Jeesus vie opetuslapsensa Jaakobin, Johanneksen ja Pietarin korkealle vuorelle, jossa he kokevat sisäisen kohoamisen ja etsivät yhteyttä alkuperäiseen jumalalliseen kotiinsa. Opetuslapset edustavat persoonallisuuden kolmea keskeistä kykyä: ajattelua, tunne-elämää ja tahtoa. Korkeammassa oktaavissaan nämä kyvyt ovat sielullisia ja tulevat ilmi tietona, rakkautena ja toimintana. *Kahdentoista pyhän evankeliumin* luvussa 46 sanotaan:

Hän rukoili, ja hänen kasvojensa ulkomuoto muuttui, ja hän transfiguroitui heidän edessään. Hänen kasvonsa säteilivät kuin aurinko, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin valo. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka juttelivat hänen kanssaan, ja he puhuivat Laista ja hänen kuolemastaan, jonka hän olisi vievä loppuun Jerusalemissa.

Mooses puhui ja sanoi: "Tämä on se, josta ennustin sanoen 'Ikuinen lähettää teille profeetan veljienne keskuudesta kuten hän lähetti minutkin, ja se mitä Ikuinen puhuu hänelle, sen hän puhuu teille, ja häntä teidän tulee kuunnella. Se, joka ei tottele, vetää päällensä oman tuhonsa'."

Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on hyvä olla täällä; jos sallit, teemme tänne kolme ilmestysmajaa, yhden sinulle, yhden Moosekselle ja yhden Elialle." Hänen vielä puhuessaan heitä varjosti kirkas pilvi, ja pilvestä lähti kaksitoista sädettä kuin auringosta, ja ääni joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt, kuunnelkaa häntä."

*Tämän kuullessaan opetuslapset lankesivat kasvoilleen syvästi hämmästyneinä. Jeesus tuli ja kosketti heitä sanoen: "Nouskaa älkääkä pelätkö." Kun he olivat nostaneet silmänsä ylös, he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen. Ja hänen päällään näkyi kuusi sädekehää. (*Kahdentoista pyhän evankeliumi* 46: 1–6)*

Ihmiskunta siirrettiin karkeaan aineeseen ja itselleen sovitettuun ruumiiseen ensimmäisen Eevan (halun, todellisen tiedon kaipauksen) vuoksi. Uusi sieluruumis muodostuu eetterivoimista uutta elämää kaipaavan uuden Eevan avulla. Tässä ruumiissa ihmiskunta voi palata Eedenin puutarhaan. Jeesuksen, sisäisen ihmisen, uusi ruumis nähdään sisäisessä näyssä, jossa ihminen katselee itsessään toteutuvaa transfiguraatiota. Näyssä kolme merkittävää profeettaa, Mooses, Elia ja Jeesus, juttelevat keskenään. Juutalaisten Raamatusta käytetään myös nimeä *Laki ja profeetat*. Tämä laki on Mooseksen Toora, ja sitä heijastelevat Raamatun

viisi ensimmäistä kirjaa, joita kristityt kutsuvat Vanhaksi Testamentiksi. Tuo laki on enemmän kuin kokoelma kertomuksia ja säännöksiä, sillä se pohjautuu syvään sisäiseen tietoon. Siksi on kirjoitettu: ”Tooran vaate ei ole Toora”.

Mooses, egyptiläinen vihitty ja Osiriksen pappi, on Lain tuntemuksen vertauskuva. Elia edustaa profeettoja ja on Lain rakastamisen vertauskuva. Jeesus, tultuaan kastetuksi Jordanilla Kristukseksi, edustaa Lain täyttymystä. Hän sanoi:

Älkää luulko, että olen tullut tuhoamaan lain tai profeetat. En ole tullut tuhoamaan vaan täyttämään. Totisesti, sanon teille, ennen kuin taivas ja maa häviävät, laista ja profeetoista ei häviä yksikään kirjain, ei pieninkään piirto, ennen kuin kaikki on täytetty. Mutta katso, täällä on Yksi Moosesta suurempi, ja hän antaa teille korkeamman lain, jopa täydellisen Lain, ja tätä Lakia teidän tulee noudattaa. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 25:8)

Ulkoinen laki, mukaan luettuna Mooseksen kymmenen käskyä, piirtää moraaliset rajat ihmiskunnalle, jonka sielu ei ole vielä herännyt. Valmistautumisena sisäiseen kehitykseen se suojelee kiteytymiseltä ja hajoamiselta. Sielun korkeampi laki korvaa ulkoisen lain sitten, kun sisäinen herääminen on tapahtunut ja seitsenkertainen sielu – symbolinaan Jeesus ja kuusi emanaatiota – on vahvistunut riittävästi.

Vuorisaarna edustaa sisäistä lakia, sielun Rakkaudenlakia. Jos sielun oppilas todella noudattaa sisäistä lakia kehityksensä tässä asteessa, sielun ”ajattelevat, tuntevat ja haluavat” puhtaat voimat heijastuvat persoonallisuuteen ”ymmärtämyksenä, rakastamisena ja palvelemisena”. Ja silloin kirkkaana säteilevästä pilvestä kuuluu ääni:

”Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt; kuunnelkaa häntä.”

*Minä olen maailman Valo.
Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä
vaan hänellä on elämän valo.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 50:1

Kertomus

Helluntaita edeltävä keskiviikkoilta

KRISTUS, MAAILMAN VALO

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 50

Silloin Jeesus puhui heille jälleen ja sanoi: ”Minä olen maailman Valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.” Siihen fariseukset sanoivat hänelle: ”Sinä todistat itsestäsi; eikä sinun todistuksesi pidä paikkaansa.” Jeesus vastasi ja sanoi: ”Vaikka todistan itsestäni, todistukseni pitää paikkansa, sillä tiedän, mistä olen tullut ja minne menen, mutta te ette pysty kertomaan, mistä tulen ja minne menen. Te tuomitsette lihan mukaan; minä en tuomitse ketään. Ja vaikka tuomitsisin, tuomioni on oikea; sillä en ole yksin, vaan tulen Isä-Äidistä, joka on minut lähettänyt. Teidänkin lakiinne on kirjoitettu, että kahden ihmisen todistus pätee. Minä todistan itsestäni; Johannes todisti minusta, ja hän on profeetta, ja minusta todistaa myös Totuuden Henki, joka minut lähetti.”

Silloin he sanoivat hänelle: ”Missä ovat sinun Isäsi ja Äitisi?” Jeesus vastasi: ”Ette tunne minua ettekä minun Vanhempaani; jos tuntisitte minut, tuntisitte Isäni ja myös Äitini.” Eräs heistä sanoi: ”Näytä meille Isä, näytä meille Äiti, niin uskomme sinua.” Hän vastasi ja sanoi: ”Jos olette nähneet veljenne ja tunteneet hänen rakautensa, olette nähneet Isän. Jos olette nähneet sisarennne ja tunteneet hänen rakautensa, olette nähneet Äidin. Kaukana ja lähellä Kaikkivaltias tuntee oman sa; kyllä, jokaisessa teissä voidaan nähdä Isyys ja Äitiys, sillä Isä ja Äiti ovat Yksi Jumalassa.” Nämä sanat Jeesus lausui aarrekammiossa opettaessaan heitä tempelissä. Eikä kukaan koskenut häneen, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä koittanut.

Sitten Jeesus sanoi jälleen heille: ”Minä menen pois, ja olette etsivä minua ja kuoleva synteihinne. Sinne, minne minä menen, te ette pääse.” Silloin juutalaiset sanoivat: ”Tappaako hän itsensä? Sillä hän sanoi ’sinne, minne minä menen, te ette pääse’.” Hän sanoi heille: ”Olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta. Siksi sanoin teille, että olette kuoleva synteihinne; sillä jos te ette usko, että minä olen Jumala, kuollette synteihinne.”

Sitten he sanoivat hänelle: ”Kuka sinä olet?” Jeesus sanoi heille: ”Sama, jonka olen alusta asti sanonut olevani. Minulla on paljon sanottavaa, mikä tuomitsee teidät, mutta Pyhä, joka minut lähetti, on totta; ja minä puhun maailmalle asioista, jotka olen kuullut ylhäältä.” Sitten Jeesus sanoi heille: ”Sitten kun olette nostaneet ylös ihmisen Pojan, olette tietävä, että Jumala on minut lähettänyt ja etten tee mitään itsestäni vaan puhun näistä asioista niin kuin Kaikkivaltias on minulle opettanut. Se, joka on minut lähettänyt, on kanssani; Kaikkivaltias ei ole jättänyt minua yksin, sillä teen aina sen, mikä miellyttää Ikuista.” Tämän sanottuaan monet uskoivat häneen ja sanoivat: ”Hän on Jumalan lähettämä Profeetta, kuunnelkaamme häntä.”

Helluntaita edeltävä torstai

VALON SEURAAMINEN JA MUUTTUMINEN
MAAILMAN VALOKSI

Pohdittavaksi

Helluntaita edeltävä torstai

VALON SEURAAMINEN JA MUUTTUMINEN MAAILMAN VALOKSI

Lukuisten henkisen valmistautumisen vuosien tuloksena sielun oppilas saa seurata sisäisellä silmällään transfiguraation ihmettä vuorella, ja silloin hänessä saat-
taa herätä halu jäädä vuorelle kylpemään Valossa. Pietari, ihmistahdon ja tarmon
vertauskuva, ehdottaa ehkä juuri siksi kolmen teltan pystyttämistä vuorelle, yh-
den Moosekselle (Lain tuntijalle), yhden Elialle (Lakia rakastavalle) ja yhden Jee-
sukselle (Lain täyttäjälle). Henkisen Valon – eli Rakkaudenvoiman - todella vas-
taanottanut ei kuitenkaan koskaan yritä pidättää sitä itsellään.

Rakkauden pitää saada ilmaista itseään, se on sen olemassaolon perustus. Rak-
kauden vastaanottaneet laskeutuvat vuorelta palvelemaan maailmaa ja ihmiskun-
taa. He antavat vastaanottamansa valon loistaa maailmassa lähimmäisilleen, jot-
ka vaeltavat pimeydessä. He suorittavat sisäistä tehtäväänsä – toimimista taivaan
ja maan välisenä siltana – ymmärtämyksen, rakkauden ja palvelemisen pohjalta.
Jeesus ja opetuslapset laskeutuvat vuorelta; henkisen polun oppilas kohdistaa
huomionsa ja sielunvoimansa ulkoiseen maailmaan. Jeesus opettaa, ravitsee ja
parantaa niitä, jotka ovat avoimia. Hän parantaa jopa syntymästään sokean!

Tästä kerrotaan seuraavasti:

*Erään toisen kerran, kun Jeesus kulki ohi, hän näki syntymästään sokean miehen. Opetuslapset kysyivät Jeesukselta: ”Mestari, kuka teki syntiä, tämä mies vaiko hä-
nen vanhempansa, niin että hän syntyi sokeana?” Jeesus vastasi: ”Mitä väliä on sil-
lä, kuka teki syntiä, tämä mies vai hänen vanhempansa, siltä kannalta, että Juma-
lan työt tulisivat ilmi hänessä? Niin kauan kuin on päivä, minun tulee tehdä minut
lähettäneen Isäni (Isä-Äitini) töitä; tulee yö, jolloin kukaan ei voi työskennellä. Niin
kauan kuin olen maailmassa, olen maailman Valo.”*

(Kahdentoista pyhä evankeliumi 53:1–2)

Jokainen kuolevainen ihminen, jossa sisäinen Jeesus ei vielä ole syntynyt, on syntymästään sokea, koska hän on vankina elämänalueella, jossa aistit ovat fyysisiä. Jeesus voi kuitenkin avata vain niiden silmät, joilla on riittävä kokemus sielun sisäisestä elämästä. Hän sanoo: *”Minä olen maailman Valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä vaan hänellä on elämän valo.”* (Kahdentoista pyhän evankeliumi 50:1)

Pimeässä vaeltaminen ei ole vain vankeutta aineen maailmassa aistien sitovan vaikutuksen alaisuudessa, vaan se on fyysisen ihmisen varsinainen elämäntila. Korkeammat havaintoelimet ovat edelleen kiinni, osattomina korkeammasta elämästä. Valosyntymä ei ole tapahtunut. Niin pitkään kuin ihminen ei tiedosta jumalallisuuttaan, hän ”vaeltaa pimeydessä” eikä pysty toimimaan Luojan ja luomakunnan välisenä siltana. Heti kun uuden elämän valo on sytyttänyt sisäisen soihdun – nukkuneen ja nyt heränneet henkikipinän – hän näkee Jeesuksen ja lähtee seuraamaan tätä. Hän kantaa uuden elämän valoa sisällään.

Ihmissydamessa vapautettu Kristus-voima kannustaa ”näkönsä takaisin saanutta” jatkamaan kulkuaan uudestisyntymän polulla. Näin hän ei ainoastaan seuraa maailman valoa vaan on tuo valo. Juuri tästä syystä Jeesus sanoo opetuslapsilleen Vuorisaarnassa:

”Te olette maailman valo. Vuorelle rakennettua kaupunkia ei voi kätkeä. Eikä sytytettyä kynttilää laiteta vakan alle vaan kynttilänjalkaan, niin että se valaisee koko talon. Antakaa samoin valonne loistaa ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät työnne ja ylistäisivät Isä-Äitiänne, joka on taivaassa.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 25:7)

Jumalallinen, ei-mainen valo on voima, joka värähtelee korkeimmalla mahdollisella taajuudella tässä maailmankaikkeudessa. Hurskas ja moraalisesti korkea-laatuinen elämä ei riitä tällaisen valon säteilemiseen maailmaan. Gnostisen valon täydellisenä ja kelvollisena peilinä toimiminen edellyttää henkistä, sielullista ja ruumiillista uudistumista.

Mikrokosmisen, alun perin seitsenkertaisen Ihmisen kuolevainen ilmennys, nelinkertainen ruumis, on kuin piskuinen pursi myrskyisellä elämänmerellä. Siellä se purjehtii kasvattamassa tietoisuuttaan hyvästä ja pahasta tahdon, ajattelun ja tunne-elämän kontrolloimana. Fyysinen ruumis, eetteriruumis, astraaliruumis ja mentaaliruumis ovat nahkavaatteet, joihin Aatami ja Eeva puettiin. Sitten kun

uusi sielu on syntynyt ja alkanut jälleenrakentaa omaa ruumistaan, nämä neljä ruumista puhdistetaan ja muutetaan. Tähän tarkoitukseen korkeampien henkisten kykyjen siemenet on kylvetty fyysiseen ruumiiseen. Ne itävät sielunvalossa ja saavat ruumin ja sen käyttövoimat toimimaan sielua hyödyttävällä tavalla. Kannamme ruumiissamme henkistä rikkautta, aarretta, jonka vain harvat tiedostavat. Kaikki mihin kiinnitämme huomionsi, aiheuttaa selvän muutoksen, mikä näkyy esimerkiksi hormonituotannossa, aivojen joidenkin osa-alueiden aktivoitumisena tai verenpaineen muutoksena. Vastaavanlaisia konkreettisia muutoksia tapahtuu myös silloin, kun ihminen keskittää huomionsa Maailman sisäiseen Valoon.

Kun joku huomaa kokemukseräisesti, ettei tästä maailmasta voi löytää pysyvää täyttymystä, ja alkaa etsiä elämän tarkoitusta, hän lähettää voimakasta ja aivan erityislaatuista värähtelyä. Hän ikään kuin päästää ilmoille äänen, huudon; hänen valoytimensä on avautumaisillaan. Elävien Sielujen veljeskunta kuulee tällaisen huudon. Sen jäsenet olivat jo pitkään katselleet kaukaisuudesta etsijän sydämen sieluydintä ja huomanneet sen olevan valmis itämäänsä. Huomaamattomasti he ovat alkaneet huolehtia tästä etsijästä.

Veljeskunnan reaktio on yllätyksellinen. Joskus unen aikana heräävän sielun tietoisuus nostetaan ylöspäin ja sille annetaan ohjeita ja voimaa. Veljeskunnan avulla sielu voi opastaa etsijää tämän päivittäisessä elämässä kuiskimalla neuvojaan ajattelukyvyille, tunne-elämälle ja tahdolle. Yllättyneenä etsijä huomaa yhtäkkiä löytäneensä sellaisia ihmisiä, järjestöjä tai julkaisuja jne., mistä hän saa tietoa gnostisesta vapautuspolusta. Tämä on Veljeskunnan ensimmäinen reaktio.

Kun Veljeskunnan reaktio on koskettanut etsijää, hänen oivalluksensa kasvaa ja hänen kaipuunsa todellista elämää kohtaan voimistuu. Silloin siihen saakka uinunut henkikipinä leimahtaa liekkiin hänen sydämessään: sielujen valtakunta on tehnyt läpimurron hänen sydämeensä. Kun henkikipinä heijastaa tätä uutta Valovoimaa, sydän näkee elämän Valon. Tätä voi verrata kuuhun, joka heijastaa aurin-
gonvaloa. Johannes Kastaja on syntynyt. Hän todistaa valosta, mutta ei ole valo.

Ruumiille Johannes-ihmisen vereen tuoma voima on vierasaine, joka pitää periaatteessa torjua. Sen vuoksi ”Herodes”, ts. maksa, elimistön puhdistaja, tekee parhaansa poistaakseen tämän vieraan aineksen: se haluaa karkottaa valtakunnastaan tuon ”vastasyntyneen kuninkaan”. Herodes vie voiton monta kertaa. Sielun oppilas vaipuu epätoivoon huomattessaan lankeavansa toistuvasti vanhoihin

kaavoihinsa. Vaikuttaa siltä kuin Valovoima lipeäisi hänen otteestaan. Etsijän kaipaus kuitenkin vain kasvaa siitä, että ykseyden magneettinen voima särkyy. Vihdoin viimein hänestä tulee riittävän kestävä, ja silloin Herodes antautuu voimistuvalla valolla, ja tämän sisäisen voiman ansiosta veri ja hermosto muuttuvat pysyvästi. Jeesus on syntynyt ihmiseen.

Nyt nähtävillä on kaksi olentoa: Johannes-ihminen, joka tietää, että hänen tulee vähetä, ja Jeesus-ihminen, sisäinen Toinen, joka kasvaa Johanneksen vähetessä.

Kun sydämen valonsäteily vaikuttaa rintalastan takaiseen kateenkorvaan, elimen, joka on aktiivinen lapsuudesta puberteettiin, se alkaa tuottaa vereen ylevämpää kasvuhormonia. Tästä lähin sydämen ja pään välillä kiertävä veri latautuu henkisestä voimasta. Veren virratessa päähän valovoimat herättävät latenteja henkisiä keskuksia, mm. hypofyysin. Ensin Valo kosketti kaipaavaa sydäntä, sitten sydäimestä virtaava Valovoima koskettaa sydäntä ja puhdistaa pään. Ajattelukyky uudistuu, ja syntyy uudenlainen varmuus. Henkisen polun kulkijassa herää täysin uudistunut ajatusten ja oivallusten virta, mutta toisinaan tuntuu siltä kuin se olisi ollut aina hänen sisällään.

Valovirta valmistaa päätä valon, ts. Pyhän Hengen tulen, suoraan laskeutumiseen. Johannes näkee Jeesuksen kävelevän vakaasti luokseen Jordanin vastarannalta. Johannes kastaa Jeesuksen, hän puhdistuu vedellä. Tätä seuraa tulikaste: henki laskeutuu kyyhkyn muodossa aivolisäkkeeseen ja jää sinne. Tästä alkaa Jeesuksen pyhiinvaellus maailmassa, ja sen aikana koko ruumis ja persoonallisuus tulee puhdistaa ja uudistaa. Kaikki, mikä gnostisen polun kulkijassa on edelleen halvaantunutta, sokeaa tai raajarikkoista, parannetaan vähitellen.

Keskeinen tietoisuudentuli asustaa aivojen ja selkäytimen muodostamassa järjestelmässä. Järjestelmässä, selkärangan 33–34 nikamassa, kiertää energia, jota kutsutaan kundaliniksi. Elämänpuu liitetään hermostoon, ja siinä kiertää seitsemän tsakran kautta sisään hengitettyjä energioita, jotka kietovat ihmisen maiseen elämään. Tätä kanavaa, yhteyttä ihmismielen ja ruumiin välillä, kutsutaan usein käärmetuleksi. Kaksi käärmettä kietoutuu elämänpuun ympärille: kuparikäärme ja tulikäärme. Toinen edustaa sisäistä feminiinisyyttä, toinen maskuliinisuutta, ja kumpikin on aktiivinen aineen maailmassa. Sen vuoksi ne elävät edelleen tietämättöminä ja eripuraisina pimeydessä. Ne tuntevat hyvän ja pahan, mutta ovat unohtaneet ykseyden.

Jos ihminen kiinnittää huomionsa sielunelämään, hän kehittää itselleen uuden, korkeampiluontoisen tietoisuuden. Vanhan käärmetulen rinnalle kehittyy spontaanisti täysin uusi käärmetuli. Siihen ei tarvita harjoituksia eikä erilaisia tekniikoita. Päähän laskeutuu uusi Valovoima, jonka se pystyy vastaanottamaan Jordannin kasteen tapahduttua.

Sitten valo laskeutuu ihmispersoonan syvimpiin syvyyksiin, ristiluun punokseen. Uuden Valovoiman virta kulkee sympaattisen hermoston säikeitä pitkin selkäytimen kummaltakin puolelta. Muinaisen Intian viisaudenopissa niitä kutsutaan Idaksi ja Pingalaksi. Valo laskeutuu oikeaa säiettä pitkin ja kohtaa matkallaan seitsemän päätsakran tulokohdat: otsa-, kurkku-, sydän-, sisuspunos-, haima- ja juuritsakran. Tsakra (joka tarkoittaa pyörää) on eräänlainen hengittävä elin. Kiertoliikkeellään tsakrat hengittävät elämänvoimia sisään ja ulos. Jokainen tsakra on yhtä yksilöllinen kuin sormenjälkemme. Uusi elämänvoima, kuten gnostinen Valovoima, herättää matkallaan tsakroissa vastustuksen, voimainmittelön, valon ja pimeyden välisen taistelun. Kaikkein poikkeuksellisin kohtaaminen tapahtuu juuritsakrassa, jota kutsutaan myös ristiluun punokseksi.

Kerälle kietoutunut kundalinikäärme on ristiluun punoksessa, jossa karma on yhteydessä ihmiseen. Siellä uusi käärme voittaa vanhan käärmeen. Evankeliumit kuvaavat tätä erämaan kiusauksina. Kun uusi käärme on saanut voiton ristiluun punoksessa, gnostinen virta nousee ylös vasenta säiettä pitkin ja kohtaa jälleen tsakrat päinvastaisessa järjestyksessä. Toisella kohtaamisella on erityinen vaikutus tsakrojen toimintaan: Valovoima virittää ne sisäiseen elämään, ja ne alkavat kiertää vastakkaiseen suuntaan ja hengittävät sisään entisestä poikkeavia voimia. Kuparikäärme ja tulikäärme korvautuvat kultakäärmeillä. Käärmesauva on nyt entisöity alkuperäiseen loistonsa. Helluntaituli, Pyhän Hengen tuli, voi nyt manifestoitua.

Matka Golgatalle, pääkallopaikalle, ei kuitenkaan ole ohi, koska Valovoima ei ole vielä koskettanut kruunutsakraa, joka on yhteydessä pinealikseen, käpyrauhasseen. Sitten kun uusi Valovoima virtaa luontaista reittiään pakottomasti ja ilman harjoitusten suorittamisia ja onnistuu avaamaan kruunutsakran, pyhiinvaellusmatka maan päällä on suoritettu loppuun.

Kahdentoista pyhän evankeliumi kutsuu uuteen elämään suuntautumalla saatua voittoa transfiguroitumiseksi vuorella. Kumpikin uusi käärme kietoutuu sauvan

ympäri, ja niistä muodostuu kolminaisuus: Elämänpuu on jälleen pystytetty mikrokosmukseen. Tälle hengen, sielun ja ruumiin muodostamalle kolmiyhteydelle sanotaan:

*”Näin antakaa valonne loistaa ihmisten edessä,
että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isäännä, joka on taivaissa.”*
(Kahdentoista pyhän evankeliumi 25:7)

Minä olen ylösnousemus ja elämä.

Se joka uskoo minuun, vaikka olisi edelleen kuollut, saa elämän.

Minä olen Tie, Totuus ja Elämä,

eikä kukaan, joka elää minussa ja uskoo minuun, koskaan kuole.

Kahdentoista pyhän evankeliumi 56:10

Kertomus

Helluntaita edeltävä torstai-ilta

LASARUKSEN HENKIINHERÄTTÄMINEN

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMISTA, LUKU 56

Eräs mies, nimeltään Lasarus, oli sairaana; [hän oli] Betaniasta, Marian ja sisarensa Martan kaupungista (sairas oli sen Marian, joka voiteli Herran öljyllä ja pyyhki tämän jalat hiuksillaan, veli). Siksi sisaret lähettivät sanan hänelle: "Herra, katso, se, jota rakastat, on sairaana." Tämän kuullessaan Jeesus sanoi: "Tämä tauti ei ole kuolemaksi vaan sitä varten, että Herran kirkkaus ilmenisi hänessä."

Jeesus rakasti Mariaa, tämän sisarta ja Lasarusta. Kuultuaan, että Lasarus oli sairastunut, hän jäi kuitenkin vielä kahdeksi päiväksi sinne, missä silloin oli. Tuon ajan kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme toisen kerran Juudeaan." Opetuslapset sanoivat hänelle: "Mestari, juuri äskenhän he etsivät sinua kivitääkseen sinut, ja sinäkö menet sinne uudestaan?" Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Se joka kulkee päivällä, ei kompuroi, koska hän näkee maailman valon. Mutta se, joka kulkee yöllä, kompastuu, koska hänessä ei ole valoa."

Tällaisia hän puhui, ja sitten hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta menen herättämään hänet unesta." Opetuslapset sanoivat: "Jos hän nukkuu, hän voi hyvin." Mutta sanansaattaja saapui ja sanoi: "Lasarus on kuollut." Kun Jeesus saapui sinne, hän sai kuulla, että Lasarus oli maannut haudassa jo neljän päivän ajan (Betania oli lähellä Jerusalemiä).

Ja monet juutalaiset tulivat lohduttamaan Marttaa ja Mariaa veljen vuoksi. Niin pian kuin Martta kuuli Jeesuksen olevan tulossa, hän meni tätä vastaan, mutta Maria jäi kotiin istumaan. Silloin Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut. Mutta tiedän, että jopa nyt, mitä tahansa pyydät Jumalalta, sen Jumala antaa sinulle." Jeesus sanoi hänelle: "Veljesi nukkuu ja nousee taas ylös." Martta sanoi hänelle: "Minä tiedän, että hän nousee jälleen ylös viimeisen päivän ylösnousemuksessa." Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä. Se joka uskoo minuun, vaikka olisi edelleen kuollut, saa elämän."

Minä olen Tie, Totuus ja Elämä, eikä kukaan, joka elää minussa ja uskoo minuun, koskaan kuole.” Martta sanoi Jeesukselle: ”Kyllä, Herra, minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, joka on tuleva maailmaan.”

Tämän sanottuaan hän lähti matkoihinsa ja kutsui salaa Mariaa, sisartaan, sanoen: ”Mestari on tullut ja kutsuu sinua.” Niin pian kuin Maria kuuli tämän, hän nousi nopeasti ja tuli hänen luokseen. Jeesus ei silloin ollut vielä saapunut kaupunkiin, vaan oli paikassa, jossa Martta tapasi hänet. Juutalaiset, jotka olivat hänen kanssaan talossa lohduttamassa häntä, seurasivat häntä nähdessään hänen nopeasti nousevan ja menevän ulos ja sanoivat: ”Hän menee haudalle itkemään.”

Kun Maria tuli sinne, missä Jeesus oli ja näki hänet, hän lankesi tämän jalkoihin ja sanoi: ”Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut.” Kun Jeesus näki hänen itkevän ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, hän huokaisi henges-
sään, oli huolissaan ja sanoi: ”Minne panitte hänet?” He sanoivat hänelle: ”Herra, tule ja katso.” Ja Jeesus itki.

Silloin juutalaiset sanoivat: ”Katso, kuinka hän rakasti häntä!” Ja joku heistä sanoi: ”Olisiko tämä mies, joka avasi sokean silmät, voinut ehkäistä tämän miehen kuoleman. Haudalle tullessaan Jeesus sen vuoksi vaikeroi sisimmässään (koska pelkästi Lasaruksen jo olevan kuollut). Se oli luola, jonka päälle oli laitettu kivi. Jeesus sanoi: ”Ottakaa kivi pois.” Martta, kuolleeksi oletetun sisar, sanoi hänelle: ”Tähän mennessä hän jo haisee, koska on ollut kuolleena neljä päivää.” Jeesus sanoi hänelle: ”Enkö sanonut sinulle, että jos uskoisit, olisit näkevä Jumalan kunnian?” Sitten he ottivat pois kiven paikasta, jonne Lasarus oli laitettu. Jeesus kohotti silmänsä ylös ja lauloi rukoillen suurta Nimeä ja sanoi: ”Isäni, kiitän Sinua, että olet kuullut minua. Ja tiedän, että Sinä kuulet minut aina, mutta lähellä seisovien ihmisten vuoksi kutsun Sinua, jotta he uskoisivat, että Sinä olet lähettänyt minut.”

Näin puhuttuaan hän huusi kovalla äänellä: ”Lasarus, nouse esiin.” Ja se, joka oli kuin kuollut, nousi esiin kädet ja jalat kiedottuina hautavaatteisiin, ja hänen kasvonsa oli kääritty liinaan. Jeesus sanoi heille: ”Vapauttakaa hänet ja antakaa hänen mennä. Kun elämänlanka on todella katkaistu, se ei palaudu, mutta jos se on ehjä, on toivoa.” Silloin monet juutalaisista, jotka tulivat Marian luo ja olivat nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen.

Helluntaita edeltävä perjantai

AUTONOMINEN ITSEVIHKIMYS

Pohdittavaksi

Helluntaita edeltävä perjantai

AUTONOMINEN ITSEVIHKIMYS

Tuntemamme ihminen ei ole läheskään valmis. Hän asuu mikrokosmoksessa, jolla on valtavia luontaisia kykyjä, jotka voidaan ottaa käyttöön vasta sitten, kun sisäinen Toinen on saanut takaisin taivaallisen ruumiinsa. Meissä kuolevaisissa ihmisissä, joiden tietoisuus on rajoittunut ja joiden minävietit ovat vaikeasti hillittävissä, nämä kyvyt voisivat päästää valloilleen kauheita tuhovoimia. Enempien tuhojen välttämiseksi ja meidän suojelemisemme nämä voimat voivat alkaa noudattaa luontaista kehitystään vasta sitten, kun tieto hyvästä ja pahasta on riittävän kypsä; vasta sitten ulkoinen ihminen pystyy kääntämään selkänsä synnynnaiselle itsekeskeisyydelleen ja omistautumaan sisäisen Toisen elämälle.

Sisäisen ihmisen eli uuden sielun elämä on puhdasta. Se levittäytyy elämänalueelle, jolle luonteenomaista on tietoinen ykseys. Mikrokosmoksen valtavat kyvyt ovat turvallisissa käsissä, kun niistä on tullut sisäisen Toisen käyttämiä työkaluja. Niin pian kuin uusi sielu alkaa kehittyä, mikrokosmos alkaa toipua, niin että sen latentit kyvyt aktivoituvat ja kehittyvät Jumalan suunnitelmaa noudattaen. Kun alkuperäisen Ihmisen kehitys pysähtyi lankeemuksessa, sama tapahtui myös koko luomakunnalle – se ikään kuin jäättyi. Luomakunnan näkyvä ja varsinkin sen näkymätön elämä odottavat kaikkien mikrokosmosten parantumista ja entisöintiä. Luomakunta voi jatkaa etenemistään vasta sitten, kun viimeinenkin on pelastettu ja saatettu ennalleen.

Herääviä mikrokosmoksia, jotka pyrkivät kohti todellista elämää, tarkkaillaan sydän pamppaillen. Kaikki yhdeksän henkistä hierarkiaa ovat valmiit auttamaan ihmiskuntaa. Nykyisessä kehitysvaiheessamme me ihmiset koemme itsemme persoonallisuuksiksi, egoiksi ja elämämme keskuksiksi. Meillä on eritasoista tietoa persoonallisuutemme neljästä osasta, fyysisestä, eteerisestä, astraalisesta ja mentaalista ruumiista, jotka ovat kehittyneet miljoonien vuosien kuluessa, useamman inhimillisen aikakauden saatossa. Aineeseen syntyneinä ihmisinä

olemme väliaikaisen kokonaisuuden, alkuperäisen Ihmisen hajonneen ruumiin sijaisia. Voimme käyttää joitakin alkuperäisen Ihmisen mikrokosmisista kyvyistä, joskin hyvin heikentyneinä.

Eetteriruumis sisältää ihmisen elinvoiman. Tämä ruumis on ohut, läpäisee eettereillään koko fyysisen ruumiin ja huolehtii fyysisen ruumiin elossa pysymisestä. Oman onnensa varassa fyysinen ruumis ei ole muuta kuin valtava atomikokoelma. Eetteriruumis kokoaa kyseiset atomit yhteen fyysiseksi ruumiiksi ja takaa sen vitaalisuuden ja voiman. Elävä fyysinen ruumis on avainasemassa henkiselä polulla, koska hankimme sen avulla kokemuksia aineen elämänalueilla. Myös kasveilla ja eläimillä on eetteriruumis.

Astraaliruumis on ohuempi ja kookkaampi kuin eetteriruumis ja fyysinen ruumis. Erilaiset tunteet ja vaistot alhaisimmista ylevimpiin sijaitsevat astraali-alueella. Fyysinen ruumis toimii tekojen avulla aineen maailmassa, ja astraaliruumis ilmaisee itseään intohimoissa: emotioissa ja haluissa. Eläimilläkin on astraaliruumis. Astraaliruumiin vaikutus tuntuu tunteiden välityksellä sydämessä. Veressä sitä edustavat hormonit, jotka kontrolloivat biologista toimintaa. Esimerkiksi pelko synnyttää lamauttavaa adrenaliinia, jolloin mieli kapenee ja keskittyy pelon kohteeseen. Ilo vapauttaa endorfiineja, jotka energisoivat ja avaavat mielen ympäristölle.

Mentaaliruumis, joka ei vielä ole täysikasvuinen, tarjoaa meille mahdollisuuden ajatella eli vastaanottaa ja tuottaa ajatuksia. Se muodostaa pallomaisen pilven pään ympärille ja sytyttää astraaliruumiin tuleen ajattelukipinöillään. Nimenomaan tästä syystä meitä ohjeistetaan valvomaan ajatteluamme. Vain ihmisillä on mentaaliruumis. Täydellinen ihmispersoonallisuus ei kuitenkaan ole pelkästään nelin- vaan *seitsemäkertainen*.

Persoonallisuuden käytössä on kolme korkeampaa osatekijää, jotka ohjaavat nelinkertaista ruumiinhahmoa sen elämässä. Yhdessä näitä kutsutaan kolminkertaiseksi egoksi. Kalpea heijaste alkuperäisestä kolminkertaisesta egosta toimii aktiivisesti jokaisessa fyysisessä ihmisessä ajatteluna, tunne-elämänä ja tahtona. Yhdessä pysyessään ne saavat ihmisen tekemään näkyviä tekoja. Ilman tätä ruumiista nelinkertainen persoonallisuus ei pystyisi toimimaan eikä tietäisi, minne sen pitää mennä. Tavallisesti jokin näistä osatekijöistä on hallitseva, minkä

tuloksena osa meistä on ajattelijoita, toiset tunneihmisiä ja jotkut toimijoita, joiden kesken esiintyy väärinymmärrystä ja disharmoniaa.

Nämä egon kolme osatekijää ovat kehittyneet tuhansien vuosien ja toisistaan poikkeavien jaksojen aikana ja vaihtelevissa sivilisaatioissa: tahto persialaisessa kulttuurissa (5000–3000 eaa.), tunne-elämä egyptiläis-kaldealaisessa kulttuurissa (3000–750 eaa.), ja ajattelu kreikkalais-roomalaisessa kulttuurissa (750 eaa.-1400 jaa.). Viimeksi mainitussa vaiheessa kristinusko nousi esiin kaikkien aiempien vapauttavien uskontojen synteesinä. Kuten edellä todettiin, ihminen ei ole vielä valmis, koska meissä kuolevaisissa nämä kyvyt toimivat vain hämärtyneinä ja heikentyneinä. Tästä huolimatta niiden vaikutus maailmaan ja ihmiskuntaan on ollut valtaisa, joskaan ei suoranaisesti ylevöittävä.

Ihmiskunnan tulevaisuudenkehityksessä näiden kolmen kyvyn tulee käydä ilmi alati kasvavilla toimintatasoilla. Nykyihminen pitää ajattelukykyään ihmiskunnan korkeimpana saavutuksena, vaikka se tosiasiaa on vasta alkioasteella. Näemme kuitenkin päivittäin, mitä jo tällä alkeellisella ajattelulla voidaan aikaansaada.

Teosofia käyttää seitsenkertaisen persoonallisuuden kolmesta korkeammasta aspektista nimitystä Manas, Buddhi ja Aatma. Antroposofia puhuu henki-itsesestä, jolloin elämänhenki ja henki-ihminen ovat kumpikin yhteydessä mielikuviin, inspiraatioon ja intuitioon (sisäiseen tietoon ja ymmärrykseen). Näitä korkeampia voimia on aina yritetty kehittää tietoisesti eri menetelmin, kun aineellinen ihminen on haluttu nostaa ohuemmille alueille. Lienee selvää, että menetelmät, joita sovelletaan ilman että ne edistävät aitoa sielunkehitystä, voivat entisestään vahingoittaa mikrokosmosta ja neljää ruumista. Minää vahvistavat menetelmät aiheuttavat lujemman kiinnittymisen aineen sfääriin, sen sijaan että vapauttaisivat siitä.

Aito henkisyys on aina yhteydessä sielun ulottuvuuteen. Toistaiseksi sielunhahmo eli ylösnousemusruumis on korkein tila, jonka ihminen voi saavuttaa, joskin häneen sisältyy mahdollisuus jumaluuden ymmärtämiseen, rakastamiseen ja palvelemiseen. Transfiguraatio, seitsenkertaisen persoonallisuuden vaihtoprosessi, on uuden sieluntilan saavuttamisen looginen ja luonnollinen seuraus.

Sielu herää sydämen keskuksessa, Betlehemin luolassa, missä myös henkilökohdaiset intohimomme asustavat. Jeesuksen syntymäkertomuksessa niitä ilmentävät

härkä ja aasi. Kun henkikipinän valovoimaa, sydämen kundalinia, vapautuu luolaan, sielu alkaa kasvaa ja persoonallisuus muuttuu. Vähitellen myös ajattelun, tunne-elämän ja tahdon korkeampien kykyjen taso nousee luonnollisesti ja turvallisesti. Kun ihminen luopuu tietoisesti vanhan, kiteytyneen ajattelunsa, tunne-elämänsä ja tahtonsa teistä, hän ottaa ensiaskeleen itsensä vihkimisen polulla.

Itsensä vihkimisen polulla sielunvalo sytyttää uusia kykyjä. Tehtävänämme on edistää prosessia johdonmukaisella pyrkimyksellä vapautua kaavoihin kangistuneesta ajattelusta, tunne-elämästä ja tahdosta. Silloin sisäinen valo voi tehdä työnsä. Vihkimys Kristillisiin Mysteereihin toteutuu itsensä valon avulla aina samassa suhteessa kuin yksilö sitä kestää. Kukaan eikä mikään voi toimia sijaisena eikä välikätenä. Jokaisen ihmisen pappi on hänen sydämessään.

Kristillinen vihkimysmysteeri ei liity millään lailla salatietoon, harjoituksiin eikä riitteihin, joilla yksilöä vahvistetaan saavuttamaan toivomansa. Päinvastoin, kun seitsenkertainen persoonallisuus asetetaan sisäisen olennon palvelukseen, se lähtee enduran, päivittäisen vähenemisen, polulle. Tämän mahdollistaa sisäinen ja koko olemusta ympäröivä Kristus-voima. Gnostisessa vihkimyksessä kukaan ei vihi muita, sillä ihminen toteuttaa tämän prosessin sisäisesti oivalluksen ja omistautumisen avulla. Vihkimyksessä *rakkaus kaikkea ja kaikkia kohtaan* on olennaista, muttei sellaisenaan riittävää.

Sisäiseen Jeesukseen perustuvissa Kristillisissä Mysteereissä kolme korkeampaa kykyä kehittyy toinen toiseensa liittyen: ymmärrys, rakkaus ja palveleminen. Ymmärrys ja palveleminen ovat erottamattomat. Niiden suhde esitetään vertauskuvassa kahdesta betanialaisesta sisaresta Martasta ja Mariasta, joista sanotaan:

Sattui niin, että heidän kulkiessaan hän meni erääseen kylään, ja nainen nimeltä Martta otti hänet vastaan talossaan. Ja hänellä oli sisar nimeltään Maria, joka myös istui Jeesuksen jalkain juuressa ja kuunteli tämän sanoja. Martta oli raskautunut paljosta palvelemisesta ja tuli Jeesuksen luo ja sanoi: ”Herra, etkö välitä siitä, että sisareni on jättänyt minut yksin palvelemaan? Pyydä häntä auttamaan minua.” Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Martta, Martta, olet huolehtivainen ja kannat huolta monista asioista, mutta yksi asia on tarpeellinen, ja Maria on valinnut tuon hyvän osan, jota ei pidä ottaa häneltä pois.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 35: 9–11)

Tämän vertauskuvallisen tarinan tulkitaan yleisesti neuvovan suosimaan sisäistä elämää, ”katoamatonta ravintoa ja juomaa”. Mutta kun tajuaamme, että Martta ja Maria asuvat *samassa talossa*, yhdessä mikrokosmoksessa, ymmärrämme Marian tarkoittavan *uutta ymmärtämystä* ja Martta-sisaren *uutta palvelemista*. Tästä avautuu aivan uusi näkymä. Sisäiseen Jeesukseen perustuva henkinen polku on yksilöllinen tie, jota kuljettaessa ykseys tiedostetaan samanaikaisesti koko ajan. Joskus polun kulkijan valtaa epätoivo ja epäily, koska jokaista tunnollista askelta eteenpäin edeltää yleensä vaihe, jossa vaikuttaa siltä kuin oltaisiin ottamassa kolme askelta taaksepäin.

Gnostisen polun näkymätön voima piilee kuitenkin siinä, että kun kokelas kamppailee eteenpäin askel askeleelta, hänessä vapautuva sielunvalon voima on välittömästi kaikkien ja kaiken saatavilla. Jokainen yksittäisen ihmisen eteenpäin ottama askel merkitsee yhtä askelta eteenpäin koko luomakunnalle, joka on odottanut tämän tapahtuvan. Tätä tarkoittaa gnostinen palveleminen. Martta suoriutuu palvelutehtävästään ainoastaan silloin, kun hänen sisarensa Maria suoriutuu omasta tehtävästään: hänen täytyy *ymmärtää selkeästi*. Maria istuu Jeesuksen jalkojen juuressa, mikä tarkoittaa sitä, että hän saa opetusta.

Upanisad tarkoittaa lähellä istumista merkityksessä *oppilas istuu mestarin jalkojen juuressa*. Maria symboloi oppilasta, joka kulkee vihkimyksen polkua hankkien tietoa ja kokemusta elävästä henkisestä traditiosta. Hän edustaa Seitsemhengen valovoimaa, joka virtaa käärmätulijärjestelmän käärmeeessä, jossa voima laskeutuu alaspäin. Tsakrojen muuttumisen myötä luonnollinen ”minä olen” -suuntautuneisuus on vaihtunut sieluun-suuntautuneisuudeksi. Sisar Martta edustaa henkilöä, jonka mieli puhdistuu ja jossa tapahtuu useita muitakin puhdistumisia. Laskeutuva valovoima on osittain neutraloinut juuritsakrassa kerälle kietoutuneen kundalinikäärmeen, minkä ansioista karman vaikutus on heikentynyt. Siksi Martta pystyy palvelemaan sielun perustalta; hän edustaa ylöspäin nousevan käärmeen valovoimaa. Siskoksilla Martta ja Maria on veli Lasarus, joka asuu myös samassa talossa. Häinkin on Jeesuksen opetuslapsi, uusi sielu. Hunnutettu ja arvoituksellinen kertomus Lasaruksen henkiinheräämisestä voidaan nyt tuoda uuteen valoon.

Tätä kertomusta ei mainita Matteuksen, Markuksen eikä Luukkaan evankeliumeissa. Kertomus sisältyy ainoastaan Johanneksen evankeliumiin, Raamatun gnostisimman evankeliumin, 11. lukuun sekä Kahdentoista pyhän evankeliumin

56. lukuun. Lasarus ja hänen sisarensa Martta ja Maria asuvat Betanian kylässä. Kylän nimi tarkoittaa *viikunataloa* tai *kurjuuden ja köyhyyden taloa*. Viikunapuu on vihkimyksen ja heräämisen symboli; kurjuus ja köyhyys viittaavat mikrokosmoksen vaurioituneisuuteen. Sellaisessa talossa he asuvat, ja Jeesus tulee heidän luokseen.

Esoteerinen kristinoppi pitää evankeliumeja sisäisten henkisten tapahtumien kuvauksina. Maria ja Martta symboloivat gnostista energiaa, joka virtaa selkäytimen oikealla ja vasemmalla puolella olevissa käärmeissä. Lasarus edustaa selkäytimessä, keskellä, olevaa käärmetulipylvästä. Uudestisyntymän polulla biologisen, itsesäilytykseen tähtäävän käärmetulen elinvoimaisuus vähenee, mitä ilmentää se, että Lasarus on sairas ja kuolemaisillaan. Jos uusi gnostinen voimavirta kasvaa täysiin voimiinsa Marian ja Martan työn ansiosta, vanha tietoisuudentuli kuolee lopulta kokonaan enduran tultua toteutetuksi loppuun saakka. Koko ruumis on puhdistettu ja valmistettu, niin että gnostinen valovoima voi aktivoitua myös selkäytimessä. Kun ulkoinen ihminen vihkiytyy sielun voimille, sisäiselle Toiselle, vanha käärmetuli väistyy uuden käärmetulen tieltä tietoisuudenkeskuksena.

Vanha käärme kuolee, uusi käärme nousee pystyyn. Jeesus, sielunvalo, nostaa Lasaruksen kuolleista. Sitten kun käärmetulen kolminkertainen virta on palautunut ennalleen, ylösnousemusruumis voidaan rakentaa. Luonnonlain mukaisesti energiakenttä kohoaa ruumiiksi jokaisen virran ympärille, vastaavasti kuin valo säteilee hehkulampusta. Uudesta käärmetulivirrasta syntyy uusi astraaliruumis, *Rakkauden viitta*. Tämä on kolmas mysteeri. Mikrokosmoksen ”kuolema” on voitettu, peruutettu, ja hauta on tyhjä. Aatami-Eeva -ihmisen alkuperäiset kyvyt aktivoituvat jälleen, ja elävän kokemisen perusteella Kristuksen ilmoituksen koko syvällisyys tunnistetaan ja tunnustetaan:

”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Se joka uskoo minuun, vaikka olisi edelleen kuollut, saa elämän. Minä olen Tie, Totuus ja Elämä, eikä kukaan, joka elää minussa ja uskoo minuun, koskaan kuole.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 56:1)

*Valo loistaa, ja pimeys katoaa
ja todellinen valtakunta perustetaan maailmaan,
mutta se ei ole maailmasta.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 95:4

Kertomus

Helluntaita edeltävä perjantai-ilta

KRISTUKSEN TAIVAASEENASTUMINEN

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 95

Sen jälkeen, kun Jeesus oli näyttäytynyt ylösnousemuksensa jälkeen elävänä opetuslapsilleen, oleskellut heidän luonaan 90 päivää opettaen ja puhuen valtakunnasta ja Jumalan valtakunnan asioista ja saanut valmiiksi kaiken, mitä hänen piti tehdä, hän johdatti ne kaksitoista, Maria Magdalenan, isänsä Joosefin ja äitinsä Marian ja muut pyhät naiset Betaniaan Öljymäelle, jonne hän heidät kokosi.

Kun he näkivät hänen seisovan keskuudessaan, he palvoivat häntä, mutta jotkut epäilivät. Jeesus puhui heille sanoen: ”Katso, olen valinnut teidät ihmisten joukosta ja antanut teille totuuden Lain ja Sanan. Olen asettanut teidät maailman valoksi ja kaupungiksi, jota ei voi kätkeä. Mutta tulee aika, jolloin pimeys peittää maan, ja syvä pimeys laskeutuu kansojen ylle, ja totuuden ja oikeamielisyyden viholliset hallitsevat minun Nimissäni ja perustavat tämän maailman valtakunnan ja sortavat ihmisiä ja saavat vihollisen pilkkaamaan Jumalaa esittämällä ihmisten mielipiteitä minun opetuksinani ja opettamalla minun Nimissäni sellaista, mitä en ole opettanut ja hämärtämällä perinteillään paljon siitä, mitä olen opettanut.

Olkaa iloisella mielellä, sillä tulee aika, jolloin totuus, jonka he [= Jeesuksen nimien väärinkäyttäjät] ovat kätkeneet, tulee ilmi, valo loistaa, pimeys katoaa ja todellinen valtakunta perustetaan maailmaan, mutta se ei ole maailmallinen. Oikeamielisyyden ja rakkauden Sana lähtee sen Keskuksesta, Siioninvuoren pyhästä kaupungista. Egyptinmaan vuori tulee tunnetuksi Herran todistuksen alttarina. Nyt minä menen Isä-Äidin luo ja teidän Isä-Äitinne luo, minun Jumalani ja teidän Jumalanne luo. Pysykää te Jerusalemissa ja rukoilkaa. Seitsemän päivän päästä saatte ylhäältä voiman, ja teissä täyttyy Pyhän Hengen lupaus. Lähdette Jerusalemistä Israelin kaikkien heimojen luo ja maan ääriin.”

Tämän sanottuaan Jeesus kohotti puhtaat ja pyhät kätensä ja siunasi heidät. Tapahtui niin, että heitä siunatessaan hän erkaantui heistä, ja pilvi, kirkas kuin

aurinko, vei hänet heidän näkyvistään. Hänen kohotessaan jotkut pitivät kiinni hänen jaloistaan, toiset palvoivat häntä ja lankesivat maahan kasvoilleen.

Vielä heidän yhä tähyillessään taivaalle heidän vieressään seisoivat kaksi valkoisiin vaatteisiin pukeutunutta, jotka sanoivat: ”Te Israelin miehet, miksi seisotte tähyilemässä taivaalle? Tämä sama Jeesus, joka otettiin teiltä pilvessä ja jonka näitte menevän taivaaseen, palaa samalla tavalla jälleen maan päälle.” Sitten he palasivat Jerusalemiin Öljymäeltä, joka on sapatinmatkan päässä kaupungista.

Kun he palasivat, he kaipasivat Maria Magdalena ja etsivät häntä, mutta eivät löytäneet. Joku opetuslapsista sanoi: ”Mestari otti hänet.” Ja he ihmettelivät ja tunsivat suurta kunnioitusta.

Oli kesäpäivänseisaus, kun Jeesus astui taivaaseen, eikä hän ollut vielä saavuttanut viidettäkymmenettä vuottaan, sillä oli välttämätöntä, että hänen elämässään täyttyisivät seitsemän kertaa seitsemän vuotta. Juuri niin, sillä siten kaikkien kokemusten aiheuttama kärsimys tekisi hänestä esimerkin kaikille: lapsille ja vanhemmille, avioituneille ja naimattomille, nuorille ja täysi-ikäisille; niin, kuolevaisen elämän kaikissa ikäkausissa ja olosuhteissa eläville.

Helluntaita edeltävä lauantai

KOHOAMINEN TOISEEN VALTAKUNTAAN

Pohdittavaksi

Helluntaita edeltävä lauantai

KOHOAMINEN TOISEEN VALTAKUNTAAN

Jokaisella ihmisellä on elämänpuu, joka koostuu fyysisestä selkärangasta ja sen 33–34 nikamasta ja sitä ympäröivästä käärmätulesta. Tätä tulista energiavirtaa pitkin tietoisuus siirtyy ihmisen fyysiseen hermostoon. Biologisesti tarkastellen ihminen on elävä olento, mutta gnostiselta kannalta hän ei enää ole Elämänpuu. Yksilön ja ihmiskunnan nykytilassa elämänpuu on kiteytynyt ja liian vaurioitunut kestääkseen Pyhän Hengen voimaa. Nykytilassaan käärmätulessa kiertävät voimat ovat sopeutuneet elämään täällä aineen maailmassa, tiedostamehan juuri tämän hetken, maailman, jonka havaitsemme aisteillamme ja missä vietämme elämämme.

Oma järjestelmämme, elämänpuumme, soveltuu erinomaisesti elämään täällä fyysisessä maailmassa. Sen sijaan astraaliruumiista, aikoinaan loistokkaasta Elämänpuusta, on jäljellä vain ”kuiva kanto”. Mutta samoin kuin kaadetun puun kannosta voi versoa uusi puu, myös ihminen voi entisöidä järjestelmänsä. Kaikki alkaa valon koskettamasta sydämen henkikipinästä. Sydämen kundalini alkaa jälleen virrata, ja pieni valonsäde putkahtaa esiin puun juuresta.

Jesajan mukaan:

”Iisain kannosta nousee verso, vesa puhkeaa sen juuresta ja kantaa hedelmää. Hänen ylleen laskeutuu Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, taidon ja voiman henki, totuuden tuntemisen ja Herran pelon henki. Hän ei tuomitse silmämitalta eikä jaa oikeutta korvakuulolta.” (Jes. 11:1–3)

Tätä Vanhan Testamentin profetiaa pidetään yleensä ilmoituksena Vapahtajan tulosta. Gnostisesti tarkasteltuna tämä on totta, sillä jokaisen ihmisen sydämessä on henkiydin, jolla hän voi vastaanottaa pelastavaa, kosmista Kristus-voimaa. Jesajan profetia pätee siis meistä jokaiseen etenkin aikana, jota juuri elämme.

Nykyisten kosmisten olosuhteiden tavoitteena on kasvattaa kannosta uusi puu. Ihmisrodun nykyisen biologisen tilan vuoksi sielua ei ole kuitenkaan helppoa vapauttaa vankeudestaan. Sydämen ja mielen huomio keskittyy tähän pelkojen ja surujen täyttämään maailmaan. Käärmetulen energiavirtaukset sopeutuvat tähän tilaan. Monessa tapauksessa sydän avautuu sielunelämälle ainoastaan ihmisen koettua voimakkaan shokin. Vain syvä elämäkokemus saa sydämen kääntämään katseensa toiseen suuntaan. Joskus tarvitaan monta järkytystä, ennen kuin mieli alkaa ymmärtää, millaista vangitun sielun elämä on.

Silloin sielujen elämäkentän lohduttava valovoima laskeutuu haavoittuneeseen sydämeen. Tapahtuu kaste elävällä vedellä. Sydämen kundalini kohoaa sydäimestä kohti päätä, jossa se avaa sinne siemeninä kylvetyt latentit henkiset voimat seitsenkertaisen persoonallisuuden kehitystä varten. Sydämen puhtaat valovoimat puhdistavat fyysiset ajatteluelimet ja nostavat ne konkreettisesti korkeammalle toimintatasolle.

Alemman luonnon mustasukkaiset, kateelliset ja arvostelevat ajatukset hävitetään sisäisesti. Kun puhdistumisen alaraja on saavutettu, valovoima laskeutuu pääns keskiosan elimeen, hypofyysiin. Tämä on kaste elävässä tulella. Tästä seuraa ihmiselämän mitä poikkeuksellisista ja henkisin prosessi: Elämänpuun rakentaminen elävään biologiseen ihmiseen. Prosessi alkaa sydämen versosta.

Valovoima laskeutuu sympaattisen hermon oikeaa säiettä pitkin – sitä symboloi Maria, Martan sisar – alas juuritsakraan. Tästä tsakrasta karma virtaa persoonallisuuteen ja tulee ilmi luonteena, kykyinä ja puutteina, mieltymyksinä ja vastenmielisyyden kohteina. Karma johtaa meidät läpi elämäkoulun, ja se esitetään vertauskuvallisesti juuritsakraan kiertyneenä käärmeenä. Valo laskeutuu tähän ihmisen pimeimpään osaan, kohtaan, jossa mikrokosmos on juurtunut aineen maailmaan. Valo kiskaisee vanhan elämänpuun juuriltaan, minkä ansiosta valovoima voi jatkaa kulkuaan ylöspäin vasenta hermosäiettä pitkin avatakseen kruunutsakran todelliseen tehtäväänsä.

Tässä tilassa ihminen muistuttaa uutta Merkurius-sauvaa. Myös Genesis 28:ssa kuvatut Jaakobin tikkaat, joiden alaosa on maassa ja yläosa taivaassa, ovat uuden käärmesauvan symboli. Enkelit, Jumalan ilmestykset, laskeutuvat ja nousevat näitä taivaallisia tikkaita pitkin kruunutsakran avoimen portin kautta:

Totisesti, totisesti, minä sanon teille, tästä lähin te näette taivaan avautuvan ja Jumalan enkelten nousevan ja laskeutuvan Ihmisen pojan päälle. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 10:10)

Seitsenhengen voiman nouseminen ja laskeutuminen tarkoittaa Jumalan hengitystä. Uusi puu on täysikasvuinen, ja ihminen on kirjaimellisesti ”maailmassa mutta ei maailmasta”. Hänen biologinen persoonallisuutensa on keskellä monimuotoista ja kärjistynyttä maailmaa, kun taas hänen sisäinen olemuksensa on ykseyden maailman kansalainen. Hän toimii elävänä siltana taivaan ja maan välillä. Nyt hän pystyy todella hyväksymään tehtävänsä valon palveluksessa maailman ja ihmiskunnan hyväksi.

Evankeliumissa tällaista palvelutyötä tekevät opetuslapset, jotka Jeesus lähettää maailmaan saarnaamaan ja parantamaan. He ovat kahdentoista selkärankaheimon fyysisten ja henkisten osatekijöiden vertauskuva. Jeesus sanoo:

Voidelkaa ja parantakaa sairaat, puhdistakaa spitaaliset, nostakaa kuolleista, karkottakaa demonit.

Olette vastaanottaneet ilmaiseksi, antakaa ilmaiseksi.

Olkaa viisaat kuin käärmeet ja harmittomat kuin kyyhkyset.

Olkaa viattomat ja saastuttamattomat.

Ei ole mitään salattua, mikä ei lopulta paljastuisi, eikä salattua, jota ei tulisi tietämään.

Sen minkä kerron teille pimeydessä, se puhukaa valossa, kun on aika, ja mitä kuulette korvin, sitä julistakaa talojen kattojen päältä.

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 17: 7, 9, 12–13)

”Julistaminen talojen kattojen päältä” on vertauskuva palvelemisesta korkeimassa tilassa, jonka ihminen voi saavuttaa. Siinä tilassa fyysisellä ihmisellä on henkivalosta koostuva käärmetuli. Tällaiset ihmiset ovat taivaan ja maan rajalla: he seisovat ”maailman huipulla”. Nämä palvelijat ovat vapautuneet minän alemmista voimista, ja heidän vanha elämänpuunsa on kiskaistu juuriltaan. Valo on puhdistanut heidän sydämensä ja päänsä. He ovat spontaanisti harmittomat kuin kyyhkyset ja viisaat kuin käärmeet... Heidän valonsa loistaa maailmassa. Jokainen heidän lausumansa sana kantaa valovoimaa. He ovat kuin pelastusveneitä maailman merellä; he tuovat arvokasta ja parantavaa voidetta vahingoittuneille ihmissieluille.

Tämän elävän mielikuvan myötä voimme lähestyä ylösnousemuksen mysteeriä. Jeesuksen ylösnousemusta kuvataan Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan evankeliumien lopussa, Vesimiesevankeliumin luvussa 180 ja Kahdentoista pyhän evankeliumin luvussa 95.

Miksi Jeesus nousi taivaaseen?

Miksi hän ei jäänyt maailmaan näkyvässä ruumiissa auttaakseen ihmiskuntaa?

Esoteerisen kristinopin olennaisiin piirteisiin lukeutuu se, että Jeesus ei ylösnoustuaan hylännyt ihmiskuntaa palatakseen tänne fyysisenä miehenä joskus kaukaisessa tulevaisuudessa. Vaikka hänen aisteilla havaittava muotonsa hävisi ylösnousemuksessa, sielun Kristus-voima vapautui fyysisen ulkomuodon kahleista. Siitä hetkestä lähtien tuo voima oli koko ihmiskunnan saatavilla ilmakehällisenä ilmiönä, ”vaatteena, jossa ei ole saumoja”. Tämä on linjassa sen kanssa, mitä Jeesus lupasi: *Olen kanssanne maailman loppuun saakka.* (Kahdentoista pyhän evankeliumi 44:6)

Samalla Jeesus kertoo meille taivaallisissa valtakunnissa tekemästään työstä sen hyväksi, että parantuneet mikrokosmokset oltaisiin valmiit vastaanottamaan. Tästä hän sanoo:

Minun vanhempieni talossa on monta asuinsijaa; ellei niin olisi, en olisi kertonut teille. Menen valmistamaan teille paikkaa, mutta palaan vastaanottaakseni teidät luokseni, niin että olisitte siellä, missä minäkin olen. Tiedätte, minne minä menen ja tunnette tien sinne.

Ja ääni, jonka kuulette, ei ole minun vaan Kaikkivaltiaan, joka minut lähetti. Olen puhunut teille näistä asioista ollessani keskuudessanne. Mutta Lohduttaja, joka on Äitini, Pyhä Viisaus, jonka Isä lähettää minun nimissäni, opettaa teille kaiken ja palauttaa muistiinne kaiken, mitä olen sanonut teille. Jätän teille rauhan, minun rauhani minä annan teille; en anna sitä niin kuin maailma antaa. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 72:1, 10–11)

Kuten tiedämme, evankeliumien henkilöt ja tapahtumat ovat sisäisten henkivoimien ja tapahtumien vertauskuvia. Mikrokosmisesti tarkastellen Jeesus on uusi sielu, joka kypsyy kulkiessaan gnostis-henkistä polkua. Hän hyödyntää täysin uudistunutta persoonallisuuttaan, uutta, seitsenkertaista ja kuolematonta ruumiinhahmoaan. Tällaista uutta ruumista sanotaan myös kirkastusrumiiksi tai ylösnousemusrumiiksi. Tämä uudistunut ja aineeton ruumis kehittyy yhteydessä

luonnolliseen ja kuolevaiseseen ruumiinhahmoon, vastaavasti kuin syntymätön lapsi kasvaa napanuoran välityksellä äitinsä kohdussa. Ilman tätä yhteyttä lapsi ei kasvaisi.

Aikanaan tullaan vaiheeseen, jolloin uuden olennon täytyy jatkaa edistymistään itsenäisesti – silloin sen sanotaan ”syntyneen”. Lapsi siirtyy elämänympäristöstä toiseen, missä sen on omaksuttava uusi tapa hengittää ja jatkettava elämäänsä aikuisuuteen, ja tämä kehitys on mahdollinen vasta napanuoran tultua katkaistuksi. Voimme vastaavasti tarkastella ylösnousemusvaiheeseen kypsyneen sielunoppilaan sisäistä ylösnousemusta. Uudistunut ruumiinhahmo tulee nyt erottaa kuolevaisesta ihmisestä, jotta se ”syntyisi” luontaiselle asuinalueelleen sielujen valtakuntaan. Tämä on syy siihen, miksi Jeesuksen täytyy ”nousta taivaaseen” ja vetäytyä jumalalliselle alueelle. Vain siellä vapautunut Ihminen voi hengittää itsenäisesti henkivoimaa ja vapauttaa Pyhän Hengen, lohduttajan, voimat kaikille avautuneille.

Tuolle alueelle tavanomainen tietoisuutemme ei voi päästä. Vain sielu voi elää ja kokea siellä. Gnostisen polun kulkijoilta tämä edellyttää valmiutta palvelu, järkkymätöntä sisäistä tietoa ja poikkeuksellista rakkautta Kaikkeutta kohtaan, sillä vain näiden ehtojen täytyessä sisäinen prosessi toteutuu. Ylösnousemuksen jälkeen mikrokosmos on vapautunut hyvän ja pahan maailmasta, johon hän sotkeutui lankeemuksessa, ja syntymän ja kuoleman pyörä on hänen kohdallaan pysähtynyt.

Jokaisen langenneen mikrokosmoksen on tarkoitus kulkea tämä tie, jolla vanha persoonallisuus jätetään maan päälle täyttämään tehtävänsä ”soihdunkantajana” niin pitkään kuin on tarpeellista. Opetuslapset symboloivat meitä fyysisinä olentoina, jotka voimme vajota epätoivoon ja olla epävarmoja prosessin autenttisuudesta, koska emme näe sitä enää mitenkään. Meidän täytyy jälleen kerran luopua aiemmista varmuuksistamme. On kirjoitettu, että Jeesus nousi ylös pilvessä ja että hän palaa pilvessä. Kristuksen paluu tai toinen tuleminen on eräs olennaisin Kristus-mysteerin näkökohdista. Kristus-voima on kosmisen mysteerikoulun energiaa, joka on kaikkien käytettävissä. Tämä voima haluaa ilmaista itsensä jokaisessa yksilössä, joka edistyy sielun uudestisyntymän gnostisella polulla missä päin maailmaa hyvänsä. Se haluaa paljastua sisäiselle tietämykselle ja aktivoitua uuden voiman pilvenä ihmisen aurassa.

Aina kun joukko ihmisiä pyrkii tähän ylevään tavoitteeseen ja purjehtii yhdessä yhteisellä etsintäretkellään, he muodostavat kollektiivisen voimakentän. Heidän kollektiivinen ”ruumiinsa”, arkkinsa, voi puhdistua riittävästi saavuttaakseen ”Kristuksen paluun” henkisen vaiheen. Se on silloin kelvollinen tullakseen liitettyksi Universaaliin Veljeskuntaan ja apostolisen ketjun silmukaksi. Silloin ryhmän kaikki jäsenet ovat osalliset Pyhän Hengen voimakkaan kosketuksen armosta.

Päätämme tämän Pohdittavaksi-osion otteeseen *Kahdentoista pyhän evankeliumin* luvusta 95:

Tämän sanottuaan hän kohotti puhtaat ja pyhät kätensä ja siunasi heidät. Ja tapahtui niin, että hän siunatessaan heitä erosi heistä, ja pilvi, kirkas kuin aurinko, peitti hänet heidän silmiltään, ja kun hän meni ylös, joku piti kiinni hänen jalastaan ja toiset palvoivat häntä langeten kasvoilleen.

Vielä heidän yhä tähyillessään taivaalle heidän vieressään seisoivat kaksi valkoisiin vaatteisiin pukeutunutta, jotka sanoivat: ”Te Israelin miehet, miksi seisotte tähyilemässä taivaalle? Tämä sama Jeesus, joka otettiin teiltä pilvessä ja jonka näitte menevän taivaaseen, palaa samalla tavalla jälleen maan päälle.” (Kahdentoista pyhän evankeliumi 95: 6–7)

*He kaikki täyttyivät Pyhästä Hengestä
ja alkoivat puhua kielillä sitä mitä Henki heille ilmaisi.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 96:9

Kertomus

Helluntaita edeltävä lauantai-ilta

HENGEN VUODATUS

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 96

Palattuaan Öljymäeltä opetuslapset kokoontuivat yläsaliin. He jatkoivat yhdessä nöyrää rukoilemista, ja heitä oli suunnilleen satakaksikymmentä.

Sinä päivänä Jaakko nousi ylös ja sanoi: ”Miehet ja veljet, tiedätte että Herra, ennen kuin hän lähti luotamme, valitsi Pietarin johtajaksemme ja valvojaksemme hänen Nimessään. Siksi on välttämätöntä, että yksi niistä miehistä, jotka ovat olleet kanssamme ja olivat hänen ylösnousemuksensa todistajia, valitaan ja määrätään hänen tilalleen.” Ja he valitsivat Barsabbaan ja Mattiaan, ja rukoillen he sanoivat: ”Sinä Herra, joka tunnet ihmisten sydämet, kerro, kumman näistä kahdesta olet valinnut osallistumaan tähän apostolintyöhön, josta nostit palvelijasi Pietarin johtamaan meitä.” He heittivät siitä arpaa, ja arpa lankesi Mattiakselle, ja nuo kaksitoista ottivat hänet joukkoonsa, ja hänet luettiin kuuluvaksi apostoleihin. Silloin Johannes ja Jaakko erottivat Pietarin joukostaan asettamalla kätensä hänen päänsä päälle, jotta hän toimisi heidän johtajanaan Herran Nimeen, ja sanoivat: ”Veli, ole kuin kivi, johon on louhittu kuusi viistepintaa. Sinä Pietari olet Petra, joka todistaa joka sivullasi totuudesta.”

Apostoleille annettiin sauvat ohjaamaan heitä totuuden teillä sekä kunniankruunut; profeetoille annettiin palavat lamput valaisemaan polkua ja suitsutusastioita, joissa oli tuli: evankelistoille pyhän lain kirja muistuttamaan ihmisiä ensimmäisistä periaatteista: ja sielunpaimenille annettiin kuppi ja lautanen lauman ruokkimista varten. Kenellekään ei kuitenkaan annettu mitään, mitä ei olisi annettu toisillekin, sillä kaikki olivat yksi papisto Kristuksen, Mestarinsa ja Jumalan Temppelin Suuren Ylipapin, alaisuudessa; ja diakoneille annettiin koreja, jotta he kantaisivat niissä esineitä, joita tarvitaan pyhässä palvelutyössä. Ja heidän lukunsa oli suunnilleen 120, ja Pietari toimi heidän johtajanaan.

Kun kolmas päivä oli täysin valjennut, he kaikki olivat yhteisestä sopimuksesta samassa paikassa. Heidän rukoillessaan taivaasta kuului ääni, kuin voimakkaan tuulen pauhu, joka täytti huoneen, jonne he olivat kokoontuneet, ja huone tärisi. Sinne ilmestyi ilmaa halkovia liekkikieliä, kuin tulta, joka asettui heistä jokaisen pään päälle. He kaikki täyttyivät Pyhästä Hengestä ja alkoivat puhua kielillä sitä mitä Henki heille ilmaisi. Pietari nousi ylös ja saarnasi Kristuksen Lakia kaikkien erikielisten kansojen väenpaljoudelle, joka oli kokoontunut sinne sen perusteella, mitä olivat nähneet ja kuulleet. Ja jokainen kuuli puhuttavan oman syntymäpaikkansa kieltä.

Ja niistä, jotka kuulivat sanan, kokoontui sinä päivänä kirkkoon kolmetuhatta sielua, jotka ottivat vastaan Pyhän Lain, tunnustivat syntinsä ja kastettiin, ja he pysyivät lujina apostolien opetuksessa, yhteydessä, ehtoollisessa ja rukouksissa. Ne, jotka uskoivat, luopuivat omaisuudestaan omistaakseen kaiken yhdessä ja asuakseen yhdessä samassa paikassa osoittaen veljilleen ja sisarilleen ja kaikille luoduille Jumalan rakkautta ja hyvyyttä ja työskennellen käsillään yhteiseksi hyväksi. Ja heistä kutsuttiin kaksitoista profeetoiksi apostolien rinnalle, ja kaksitoista evankelistoiksi ja kaksitoista sielunpaimeniksi, ja heidän joukkoonsa liitettiin avustajia sekä Universaalin Kirkon diakoneja; ja heitä oli 120. Näin Daavidin ilmestysmaja pystytettiin elävistä miehistä ja täytettiin hyvyydellä, niin kuin Mestari oli heille näyttänyt.

Jerusalemin kirkolle annettiin johtajaksi ja enkeliksi Jaakko, Herran veli; ja kaksikymmentäneljä pappia hänen alaisuuteensa nelinkertaiseen palveluun, ja avustajia ja myös diakoneja. Ja kuuden päivän kuluttua monet kokoontuivat yhteen, ja joukkoon lisättiin kuusituhatta miestä ja naista, jotka vastaanottivat Pyhän Rakkaudenlain, ja he ottivat sanan iloisina vastaan. Kun he kokoontuivat Herran Päivänä sapatin jälkeen ja tarjosivat Pyhän Ehtoollisen, he kaipasivat Mariaa ja Joosefia, Jeesuksen vanhempia. He etsivät, mutta eivät löytäneet heitä. Jotkut sanoivat: ”Varmaankin Herra on ottanut heidät pois, kuten Magdalenan.” Ja he täyttyivät syvästä kunnioituksesta ja lauloivat ylistystä Jumalalle.

Ja Jumalan Henki tuli apostolien ja heidän kanssaan olleiden profeettojen ylle, ja muistaen Herran opetukset, he tunnustivat ja ylistivät Jumalaa ääneen, sanoen:

”Me uskomme Yhteen Jumalaan, Äärettömään, Salaiseen Lähteeseen, Ikuiseen Vanhempaan, jolta ovat kaikki näkymättömät ja näkyvät asiat, kaikki KAIKESSA,

kaiken kautta, kaiken ympärillä. Pyhään Pariin, johon kaikki sisältyy, joka on ollut, on ja on oleva.

Uskomme Herraamme, Valtiattareen, täydelliseen, pyhään Kristukseen; Jumalten Jumalaan, Valosta syntyneeseen Valoon, Herraamme, Isään, Puolisoona ja Poikaan; Valtiattareemme, Äitiin, Morsiameen, ja tyttäreeseen. Yhden jakamattoman Olennon kolmeen ilmenemismuotoon: yhteen kaksoiskolminaisuuteen, joka voi manifestoitua jokaisen sielun Isänä, Puolisona ja Poikana, [uskomme] siihen, että jokainen sielu voi tulla täydelliseksi Jumalan Äitinä, Morsiamena ja Tyttärenä.

Ja tämä [tapahtuu] Hengen laskeutuessa sieluun ja sielun kohotessa Henkeen, joka laskeutuu taivaasta ja tulee lihaksi ikuisesti siunatusta Neitsyestä Jeesus Mariassa ja jokaisessa Jumalan kristityssä; ja syntyy ja opettaa elämäntapaa ja kärsii maailmanruhtinaiden alaisuudessa ja ristiinnaulitaan, haudataan ja laskeutuu helvettiin. Joka nousee jälleen ja nousee kunniaan; suoden sieltä valoa ja elämää kaikille.

Me uskomme Jumalan, Elämänantajaa, Seitsenkertaiseen Henkeen, joka on lähtöisin pyhästä Parista; joka tulee Jeesus Marian ja kaikkien sisäiselle valolle uskollisten päälle; joka asuu Kirkossa, Jumalan valituksessa Israelissa. Joka aina tulee maailmaan ja valaisee jokaisen etsivän sielun; joka antaa Lain, joka tuomitsee elävät ja kuolleet; joka puhuu profeettojen kautta kaikkina aikoina ja kaikilla alueilla.

Me uskomme Yhteen Pyhään, Universaaliin ja Apostoliseen Kirkkoon, kaiken totuuden Todistajaan, Vastaanottajaan ja Antajaan. Jumalan Hengen ja Tulen synnyttämään; vesien ravitsemaan, maan siemeniin ja hedelmiin. Elämän Hengen, kahdentoista Kirjan ja Sakramentin, pyhien sanojensa ja tekojensa kautta Kirkko yhdistää valitut yhdeksi mystiseksi yhteisöksi ja sovittaa ihmiskunnan Jumalan kanssa, tehden meistä osallisia jumalalliseen elämään ja olemiseen, joka paljastuu pyhissä symboleissa.

Ja odotamme Universaalin Kristuksen ja Taivaan Valtakunnan saapumista, joissa asuu oikeamielisyys. Ja pyhässä Kaupungissa, jossa on Jumalan Temppele ja Altari, on Kaksitoista porttia. Sieltä on lähtöisin kolme nelinkertaista palvelua koskevaa Määräystä koko totuuden opettamiseksi ja päivittäisen kiitosuhrin antamiseksi.

Kuten sisällä niin ulkona; kuten suuressa niin pienessä. Kuten ylhäällä niin alhaalla, kuten taivaassa niin maassa. Uskomme sielun puhdistumiseen monissa syntymissä ja kokemuksissa. Uskomme ylösnousemukseen kuolleista ja vanhurskaiden ikuiseen Elämään polvesta polveen; ja ikuiseen lepoon Jumalassa. Aamen.”

Kun suitsukkeen savu kohosi, kuultiin ikään kuin monien kellojen soitto ja taivaallisten joukkojen paljouden ylistys Jumalalle sanoen:

”Ylistys, kunnia, kiitos ja palvonta olkoot Jumalalle, Isälle, Puolisolle ja Pojalle, joka on yhtä Äidin, Morsiamen ja Tyttären kanssa ja josta on lähtöisin Ikuinen Henki ja joka on luonut kaiken. Polvesta polveen, nyt ja iankaikkisesti – Aamen – Halleluja, halleluja, halleluja.”

Ja jos joku ottaa jotakin pois tämän evankeliumin sanoista tai lisää niihin jotakin tai kätkee sen valon vakan alle, [evankeliumin, jonka] Henki on antanut meidän ja kahdentoista Jumalan valitseman todistajan kautta maailman valaistukseksi ja pelastukseksi, hän olkoon Anathema Maranatha eli kirottu, kunnes Kristus Jeesus-Maria, Vapahtajamme, saapuu kaikkien pyhimystensä kanssa

Niille, jotka uskovat, nämä asiat ovat tosia. Niille, jotka eivät usko, ne ovat joutavaa satuilua. Mutta niille, joiden mieli ja sydän ymmärtävät ennemmin henkeä kuin kuolettavaa kirjainta, nämä ovat henkisiä totuuksia. Sillä nämä kirjoitetut asiat ovat totta, ei sen tähden, että ne on kirjoitettu, vaan ne on kirjoitettu pikemminkin sen vuoksi, että ne ovat totta; ja ne on kirjoitettu, jotta uskoisitte sydämessänne ja julistaisitte suullanne monien pelastukseksi.

Aamen.

Tähän päättyy Jeesus-Marian, Kristuksen,
Daavidin lihallisen pojan, Jumalan henkisen Pojan,
Täydellisen Elämän Pyhä Evankeliumi.

Kunnia Jumalalle, jonka voimasta ja avulla se on kirjoitettu.

Sunnuntai, helluntaipäivä

TÄYTTYMINEN PYHÄSTÄ HENGESTÄ

Pohdittavaksi

Sunnuntai, helluntaipäivä

TÄYTTYMINEN PYHÄSTÄ HENGESTÄ

Taivaan valtakunta on sisällänne. Tulee kuitenkin aika, jolloin sisällä oleva tulee ilmi ulkopuolella maailman hyväksi. Järjestys on tosiaankin hyvä ja tarpeellinen, mutta ennen kaikkea sitä on rakkaus. Rakastakaa toisianne ja kaikkia Jumalan luomia, niin siitä kaikki tietävät teidän olevan minun opetuslapsiani. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 91:3-4)

Seitsemässä aiemmassa Pohdittavaksi-osiossa tutustuimme perusteellisesti tapoihin, joilla Pyhä Henki vaikuttaa gnostisen polun kulkijoihin. Uskomme selvinneen, että polun kulkeminen edellyttää oivallusta ja kaipausta.

Nyt tarkastelemme helluntaikertomuksen gnostista merkitystä sen pohjalta kuin se tunnetaan Apostolien tekojen 2. luvun sekä siitä hieman poikkeavien Vesimiesevankeliumin 182. luvun ja kahdentoista pyhän evankeliumin 96. luvun pohjalta.

Silloin kun ihminen sulauttaa itseensä gnostisia valovoimia ja sallii niiden aktivoitua sisällään, hän huomaa niiden synnyttävän täysin toisenlaisen järjestyksen. Jonkin ajan kuluttua uusi järjestys alkaa heijastua ulospäin yksilöistä ja ryhmistä. ”Hedelmistään puu tunnetaan.”

Yksilön on yksinään mahdotonta täyttää sisäinen tehtävänsä ja rakentua sillaksi Luojan ja luomakunnan välille. Vaikka yksilö kaipaasi tätä palavasti ja täyttyisi hyvistä aikeista, hänen on yksinään äärimmäisen vaikeaa vetää puoleensa vaadittuja korkeita energioita ja valovoimia. Aineen maailman imu, etenkin nykyinen virtuaalimaailma, peittää hälyisyydellään tietoisuuden sisäisestä ihmisestä.

Varsinkin polun alussa on hyvin vaikeaa ylläpitää keskittymistä käynnissä oleviin muutoksiin. Mysteerikoulut on perustettu näistä syistä. Maailmaan inkarnoituneet Valon sanansaattajat ovat jumalallisen maailman airuita, jota olivat

hyväksyneet Universaalilta Veljeskunnalta saamansa tehtävän, ihmiskunnan auttamisen polulla pimeydestä valoon. He kokoavat yhteen ihmiset, jotka pyrkivät yhteisvoimin kulkemaan gnostis-henkisen polun. He sovittavat opetukset ja käytänteet oman aikansa kulttuuriin ja elämänolosuhteisiin. Mysteerikoulujen perustajien uhrautuminen ja vaivannäkö edesauttaa mysteerien oppilaiden kehitystä. Oppilaiden kulkiessa sielun uudestisyntymän polkua he vapauttavat valovoimia ja auttavat toisiaan vahvistumaan ryhmänä. Näin Pyhä Henki vuodatetaan kerta kerralta, aikakausi aikakaudelta, valmistautuneeseen gnostiseen yhteisöön. Tämän ansiosta kaikki ryhmän jäsenet puhdistuvat ja muuttuvat. Tämän lisäksi vuodatus edistää koko ihmiskunnan tietoisuuden kehitystä.

Tämä mielessämme tutkimme helluntain mysteerejä. Ilmakehällinen Kristus-voima on jokaisen ihmisen käytettävissä kaikkialla ja kaikkina aikoina. Tätä voimaa voitaisiin luonnehtia voimakkaasti heikennetyksi Pyhän Hengen voimaksi. Ensi alkuun se on lempeästi koskettava ja kutsuva kenttä, joka synnyttää kaipuun korkeampaa elämää kohtaan, mutta se ei tässä vaiheessa vielä vaikuta puhdistavasti eikä muuttavasti.

Aito pyhitys ja parannus toteutetaan kentässä, jossa Pyhä Henki vaikuttaa tehokkaasti. Silloin kokelaan on täytynyt tunnistaa ja hyväksyä saamansa kutsun. Pyhää Henkeä ei vuodateta ihmiseen tai ryhmään sattumalta, vaan tietoisesti vastaanotettuna ja elvytettynä. Helluntaikertomuksen viimeisessä luvussa todetaan juuri tästä syystä, että noin 120 opetuslasta oli liittynyt yhteiseen rukouluun ja nöyrään pyyntöön. Gnostisessa rukouksessa ei pyydetä henkilökohtaista etua eikä yksilöllistä pelastusta, vaan se on voimakas sisäinen vertikaalinen suuntautuminen. Aito rukous on nöyrä pyyntö saada vastaanottaa gnostista valovoimaa järjestelmäänsä, se on pyhän hengityksen hengittämistä. Vastaanotettu voima muunnetaan sellaiseksi, että se on samanaikaisesti sekä jumalallista että inhimillistä. Senlaatuista sitä voidaan hengittää ulos horisontaaliseen ulottuvuuteen etsivien sielujen hyväksi. Näin gnostisesti rukoileva ihminen palvelee kaikkia ja kaikkea.

Ylösnousemuksen jälkeen opetuslapsista tuli apostoleja. Eräs heistä, Pietari, nimettiin johtamaan perustettua yhteisöä. Tämä helluntaikertomuksen kohta ei kuvaile tavanomaista kirkkoa vaan universaalialla ja näkymätöntä kirkkoa, tuhoutumatonta Valon rakennusta. Pietari on tahdon symboli ja uusi ylipappi. Hän on korvannut vanhan ylipapin, ulkoisen ihmisen maahan suuntautuneen tahdon.

Pietari suorittaa tehtävänjaon toisten apostolien johtajana. Opetuslapset ja apostolit symboloivat kahtatoista aivohermoparia, jotka valvovat koko ihmisruumista. Jeesus opettaa jatkuvasti henkisen polun apostoleja heidän valmistautuessaan uuteen tehtäväänsä. Ennen ylösnousemusta heidän oppaanaan on Jeesus, sisäinen valovoima, mutta ylösnousemuksen jälkeen heistä tulee sitäkin voimakkaamman voiman, hengen tulisen voiman, kantajia. Apostolien palvelutyö alkaa.

Kahdentoista pyhän evankeliumi erottaa neljä tehtävää, joista kutakin vaaditaan henkisellä polulla sekä ihmiseltä että ryhmältä: apostoli, profeetta, evankelista ja sielunpaimen. Ne vastaavat neljää elementtiä tuli, ilma, vesi ja maa. Nämä roolit voivat esiintyä samanaikaisesti yhdessä henkilössä.

Apostoleille annettiin sauvat ohjaamaan heitä totuuden teillä sekä kunniankruunut; profeetoille annettiin palavat lamput valaisemaan polkua ja suitsutusastioita, joissa oli tuli: evankelistoille pyhän lain kirja muistuttamaan ihmisiä ensimmäisistä periaatteista; ja sielunpaimenille annettiin kuppi ja lautanen lauman ruokkimista varten. Kenellekään ei kuitenkaan annettu mitään, mitä ei olisi annettu toisillekin, sillä kaikki olivat yksi papisto Kristuksen, Mestarinsa ja Jumalan Temppelin Suuren Ylipapin, alaisuudessa. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 96: 6–7)

Apostolien päätehtävänä on ylläpitää jatkuvaa yhteyttä Henkeen. Tälle uudelle tahdolle Pietari on korvaamaton. Hän on uusi ylipappi. Pietari on soveltaja, joka on korvannut Jeesuksen välittäjänä ylösnousemuksen jälkeen. Apostolit on varustettu sauvoin ja kunniankruunuin. Nämä kuvat viittaavat uudistuneeseen käärmetulijärjestelmään ja avautuneeseen kruunutsakraan, jotka mahdollistavat vapautustyön.

Profeetat eivät ainoastaan tarkkaile, kuinka suuri tavoite voidaan vähitellen saavuttaa vaan osallistuvat tietoisesti sen toteuttamiseen. Tähän tarkoitukseen jokainen profeetta saa palavan lampun. Lamppu on uuden sielun valo otsaontelossa, kolmas silmä tai ”ihmisen Pojan merkki otsalla”. Se on yhteydessä uudistuneeseen otsatsakraan. Psalmi 119:105 mainitsee sen ”lamppuna, joka valaisee askeleeni ja valona polullani”. Jokaisella otetulla askeleella sisäisen lampun valo ilmaisee, mikä on seuraava askel.

Suitsutusastiat, joissa oli tuli, tarkoittavat puhdistavaa valovoimaa. Sitä nimitetään vertauskuvallisesti suitsutukseksi, jota ihmisruumiin henkiset työpajat

uuttavat. Kysymyksessä ovat 49 punosta, hermoston seitsemän kertaa seitsemän solmua. Näissä pienissä työpajoissa – eräänlaisissa pienissä temppeleissä – hengentuli kohtaa maan pimeyden. Tulen jokainen voitto aineesta vapauttaa ”suituketta” eli sielunvoimaa. Puhdistavan sielunvoiman virrat virtaavat keskeytyksettä maailmaan ja puhdistavat sekä yksilöllistä että kollektiivista inhimillistä elämänkenttää. Valovirrat pitävät uuden elämän portteja avoimina, jotta niistä voidaan kulkea sisään mahdollisimman pitkään.

Evangelistoilla on uuden puheen lahja. Sanoillaan ja omakohtaisella sisäisen lain tuntemuksellaan, rakkaudellaan sisäistä lakia kohtaan ja sisäisen lain täyttämisehellään he johdattavat ihmisiä gnostiseen ymmärrykseen. Siksi heidän kerrotaan vastaanottavan Pyhän Lain kirjan. Uudistunut kurkkutsakra ottaa takaisin pyhän tehtävänsä luomiselimenä. Evangelistojen sanat tuovat sielujen valtakunnan entistä lähemmäksi ja soivat ”hyvyyden ja pahuuden maailman” kaukaisimmissakin sopukoissa.

Sielunpaimenet vastaanottavat kupin ja lautasen, joita he käyttävät toisten ravitsemiseen. Kuppi on Graalinmalja, jonka jalka on sydämessä ja jonka maljaosan muodostaa avautunut pään pyhäkkö. Maljan pohjana on uudistunut sydäntsakra. Prosessissa voidaan erottaa kolme kehitysastetta, joiden henkiset vaiheet vastaavat kristilliseen kolminaisuuteen Isä, Poika ja Pyhä Henki tai kristittyjen juhlapyyhiä joulu, pääsiäinen ja helluntai.

Apostoli Paavali puhuu uskon, toivon ja rakkauden mysteereistä (1. Kor. 13:13). 1600-luvun ruusuristiläiset ilmensivät näitä mysteerejä sanoilla ”syntyneet Jumalasta, kuolleet Jeesuksessa, uudestisyntyneet Pyhästä Hengestä”. Kun kolmas mysteeri on täytetty, helluntaipäivä valkenee. Siitä luemme *Kahdentoista pyhän evankeliumista*:

Kun kolmas päivä oli täysin valjennut, he kaikki olivat yhteisestä sopimuksesta samassa paikassa. Heidän rukoillessaan taivaasta kuului ääni, kuin voimakkaan tuulen pauhu, joka täytti huoneen, jonne he olivat kokoontuneet, ja huone tärisi. Sinne ilmestyi ilmaa halkovia liekkikieliä, kuin tulta, joka asettui heistä jokaisen pään päälle. He kaikki täyttyivät Pyhästä Hengestä ja alkoivat puhua kielillä sitä mitä Henki heille ilmaisi.

Pietari nousi ylös ja saarnasi Kristuksen Lakia kaikkien erikielisten kansojen väenpaljoudelle, joka oli kokoontunut sinne sen perusteella, mitä olivat nähneet ja

kuulleet. Ja jokainen kuuli puhuttavan oman syntymäpaikkansa kieltä. (Kahdentoista pyhän evankeliumi 96: 8–9)

Tarkoittaako tämä, että apostolit alkoivat yhtäkkiä puhua vieraita kieliä, joita he eivät olleet opiskelleet? Ei. Kolmannessa mysteerissä apostolit vastaanottivat Pyhän Hengen Universaalin Rakkaudenvoiman, joka koskettaa niiden sydäntä, jotka etsivät vakavissaan todellista Elämää. Tosietsijät ymmärtävät sydämessään apostolien ”Rakkauden kieltä”. Tätä sieluihmiskunnan universaalia kieltä voidaan ymmärtää kaikkialla maailmassa. Toteamus ”jokainen kuuli puhuttavan oman syntymäpaikkansa kieltä” tarkoittaa, että kutsuva ja vapauttava valovoima koskettaa kaikenlaisia ihmisiä, joiden henkikipinä on heräilemässä. Ajattelijat, toiminnan miehet, auttajat, suostuttelijat, luovat ihmiset, organisaattorit ja monet muut ihmistyypit ymmärtävät välittömästi Rakkauden kieltä, joka puhuttelee jokaisen sydämen sisintä, syntymätöntä Jeesusta.

Sydän ei kuitenkaan välttämättä heti ymmärrä tätä kieltä. Pää saattaa nousta kapinaan, koska sielun uudestisyntymän näkökohdat eivät vastaa sen nykyisiä kiinnostuksenkohteita. Siksi meitä neuvotaan tutkimaan kaikkea ja pitämään kiinni siitä, mikä on hyvää. Meidän tulee olla valmiit luopumaan tämän päivän totuudesta huomisen korkeamman totuuden hyväksi. Tämä tulee kuitenkin tehdä itsemääräämisoikeuden säilyttäen ja yksinomaan sisäisen Toisen määräysvallan alaisena. Meitä kaikkia kutsutaan löytämään itsemme, ts. kuolemattoman Itsemme.

Onnea sille matkalle!

Päätämme helluntaipäivän Pohdittavaksi-osion otteisiin Kahdentoista pyhän evankeliumin luvusta 90:

Ja sen minkä yksi näkee ja vastaanottaa, sitä ei toinen näe eikä vastaanota.

Se mikä vaikuttaa todelta jollekulle, ei vaikuta todelta muista.

Ne, jotka ovat laaksossa, eivät näe samoin kuin ne, jotka ovat mäen huipulla.

Jokaiselle totuus on kuitenkin sellainen kuin yksi mieli sen näkee jonkin aikaa, kunnes korkeampi totuus paljastuu hänelle;

ja sielulle, joka vastaanottaa korkeampaa valoa, annetaan enemmän valoa.

Olkaa uskolliset sille valolle, joka teillä on, kunnes teille annetaan korkeampi valo.

Etsikää enemmän valoa, ja teillä on oleva sitä runsaasti; älkää levätkö, ennen kuin löydätte.

Jumala antaa teille koko totuuden, kuin tikapuut, joissa on monta astinta, sielun täydelliseksi muuttumiseksi ja pelastukseksi, ja se mikä vaikuttaa totuudelta tänään, sen te hylkääte huomenna korkeamman totuuden edestä. Kiiruhtakaa Täydellisyyteen.

(Kahdentoista pyhän evankeliumi 90: 6, 7, 9, 10, 21)

*Olkaa uskolliset sille valolle, joka teillä on,
kunnes teille annetaan korkeampi valo.
Etsikää enemmän valoa, ja teillä on oleva sitä runsaasti;
älkää levätkö, ennen kuin löydätte.*

Kahdentoista pyhän evankeliumi 90:9

Kertomus

Sunnuntai, helluntaipäivän ilta

MIKÄ ON TOTUUS?

KAHDENTOISTA PYHÄN EVANKELIUMI, LUKU 90

Nuo kaksitoista olivat jälleen kokoontuneet palmupuiden piiriin, ja yksi heistä, Tuomas, sanoi toisille: ”Mikä on totuus? Sillä sama asia vaikuttaa eri mielistä, ja jopa samasta mielestä, erilaiselta eri aikaan. Mikä totuus sitten on?” Heidän keskustellessaan Jeesus ilmaantui heidän keskuuteensa ja sanoi: ”Totuus, yksi ja ehdoton, on yksin Jumalassa, sillä kukaan yksittäinen ihminen tai mikään ihmisryhmä ei tiedä sitä, minkä tietää vain Jumala, joka on Kaikki Kaikessa. Ihmisille totuus on hunnutettu heidän ymmärryskykynsä ja vastaanottokykynsä mukaisesti.

Ainoalla totuudella on monta puolta. Joku näkee vain yhden puolen, toinen toisen, ja jotkut näkevät enemmän kuin muut, sen mukaan kuin heille on annettu. Katsokaa tätä kristallia, Kuinka ainoa valo näkyy sen kahdeltatoista viisteeltä, kyllä, neljä kertaa kahdeltatoista, ja jokainen viiste heijastaa yhden valonsäteen, ja joku katsoo yhtä viistettä, toinen toista; kuitenkin se on sama kristalli ja yksi valo, joka loistaa kaikessa.

Katsokaa vielä, kun joku kiipeää vuorelle ja saavuttaa jonkin korkeuden, hän sanoo: ”Tämä on vuoren huippu, nouskaamme sille.” Ja kun hän on päässyt sille korkeudelle, hän näkee toisen huipun sen tuolla puolen, kunnes hän saapuu korkeudelle, mistä toisia huippuja ei enää näy, sitten kun hän on saavuttanut sen.

Samoin on totuuden laita. Minä olen Totuus, Tie ja Elämä, ja olen antanut teille totuuden, jonka olen vastaanottanut ylhäältä. Ja sen minkä yksi näkee ja vastaanottaa, sitä ei toinen näe eikä vastaanota. Se mikä vaikuttaa jostakusta todelta, ei vaikuta todelta muista. Ne, jotka ovat laaksossa, eivät näe samoin kuin ne, jotka ovat kukkulan laella. Jokaiselle totuus on kuitenkin sellainen kuin yksi mieli sen näkee jonkin aikaa, kunnes korkeampi totuus paljastuu hänelle; ja sielulle, joka vastaanottaa korkeampaa valoa, annetaan enemmän valoa. Älkää siis tuomitko muita, jottei teitä tuomittaisi.

Jos noudatatte pyhää Rakkaudenlakia, jonka olen antanut teille, totuus paljastuu teille yhä enemmän; ja totuuden Henki, joka tulee ylhäältä, opastaa tietä Totuuteen, joskin monien vaellusten kautta; samaan tapaan kuin tulinen pilvi johdatti Israelin lapsia erämaan halki. Olkaa uskolliset sille valolle, joka teillä on, kunnes teille annetaan korkeampi valo. Etsikää enemmän valoa, ja teillä on oleva sitä runsaasti; älkää levätkö, ennen kuin löydätte. Jumala antaa teille koko totuuden, kuin tikapuut, joissa on monta astinta, sielun täydelliseksi muuttumiseksi ja pelastukseksi, ja se mikä vaikuttaa totuudelta tänään, sen te hylkääte huomenna korkeamman totuuden edestä.

Rientäkää Täydellisyyteen. Ne, jotka noudattavat pyhää Rakkaudenlakia, jonka olen antanut, pelastavat sielunsa, vaikka näkisivät antamani totuuden eri lailla. Monet ovat sanova minulle: ”Herra, Herra, olemme kiivailleet sinun totuutesi edestä.” Mutta minä sanon heille: ”Ei, vaan sen edestä, että toiset näkisivät samoin kuin te, eikä mitään muuta totuutta sen lisäksi.”

Niin pysyvät Hyvyys, Totuus ja Kauneus, mutta suurin näistä on Hyvyys. Kuinka ne, jotka vihaavat kanssaihmissä ja kovettavat sydämensä Jumalan käten luomuksille, voisivat nähdä pelastavan totuuden? Näkevinä heidän silmänsä ovat sokeat ja heidän sydämensä ovat kovettuneet Jumalan luomistyötä kohtaan.

Sellaisena kuin vastaanotin totuuden, sellaisena sen teille olen antanut. Vastaanottakoon sen jokainen oman valonsa ja ymmärryskykynsä mukaan. Älkääkä vainotko niitä, jotka vastaanottavat sen toisin tulkittuna. Sillä totuus on Jumalan Mahti, ja se on oleva olemassa kaikkien erheiden yläpuolella. Sen sijaan pyhä Laki, jonka olen antanut, on selkeä, oikea ja hyvä kaikille. Suotakoon kaikkien noudattaa sitä sielujensa pelastukseksi.

Kultaisen Ruusuristin kirjallisuutta suomeksi

Tutustu painettuihin ja digitaalisiin kirjoihimme: www.kultainenruusuristi.fi/kirjakauppa

Jan van Rijckenborgh:

Avaruus ei ole tyhjä
Kristillinen vihkimysmysteeri – Dei Gloria Intacta
Nykyajan Ruusuristin perusfilosofia
Tuleva Uusi Ihminen
Kristian Ruusuristin alkemialliset häät 1
Egyptiläinen Alku-Gnosis 1
Pistis Sofian gnostiset mysteerit
Tiedon Valo tänään

Jan van Rijckenborgh ja Catharose de Petri:

Suuri mullistus
Kiinalainen Gnosis – Dao De Jingin kommentaari

Catharose de Petri:

Transfiguraatio

Lataa valitut kirjat ilmaiseksi: www.kultainenruusuristi.fi/ilmaiset/

André de Boer ja Tanja Rozema:

Henkinen pääsiäinen
Henkinen helluntai

Kultaisen Ruusuristin Kansainvälinen Hengenkoulu

Lectorium Rosicrucianum
Ulvilantie 27b, 00350 Helsinki
info@kultainenruusuristi.fi
www.kultainenruusuristi.fi

Seuraa meitä

[Facebook](#)
[Instagram](#)
[YouTube](#)
[X - Twitter](#)

Kansainväliset sivumme

[Golden Rosycross](#)
[Golden Rosycross Nordic](#)
[Online-lehti Logon](#)

Tilaa ilmaiseksi

[Matka sisimpään -tutustumispaketti](#)
[Kultaisen Ruusuristin uutiskirjeet](#)